Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 48 (252)
Joi 30 noiembrie 1967
8 pagini — 1 leu

din sumar:

Ancheta noastră: ***PARTENERII COMERCIALI ÎȘI FAC BILANȚUL*** (pag. 4)

Pagină specială: ***ȘAPTE NOI INSTITUTE VOR CONTRIBUI LA DIVERSIFICAREA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE AGRICOLE*** (pag. 5)

Concursul nostru ilustrat: ***ȘTIȚI SĂ RĂSPUNDEȚI?*** (pag. 6)

Corespondență specială din Roma: ***PROBLEME ACTUALE ALE ALIMENTAȚIEI MONDIALE*** (pag. 8)

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C. C. AL P. C. R.

Valorificarea superioară a producției cooperativelor agricole

Ing. Ion TEȘU

vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Prin suprafețele și efectivele de animale de care dispun, prin volumul producției pe care-l realizează, precum și prin perspectivele ce li se oferă în dezvoltarea viitoare a comunelor, cooperativele agricole dețin locul cel mai important în agricultura țării noastre. Sporind an de an volumul producției marfă, ele aduc o contribuție de seamă la mai buna aprovizionare a populației cu produse agroalimentare, a industriei cu materii prime agricole și la crearea de disponibilități pentru export. Pe aceeași bază, cooperativele agricole realizează venituri sporite, care le asigură reluarea pe o scară și mai largă a producției.

În comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, în primele trei trimestre ale acestui an, cooperativele agricole au realizat un venit mai mare cu 18,6 la sută, provenit în cea mai mare parte din valorificarea, la fondul de stat, a unor cantități sporite de produse, care depășesc cu peste 350 000 tone de cereale, 40 000 tone de carne, 539 000 hl. de lapte, 1 031 tone de lînă, 8 857 000 bucăți ouă, 19 000 tone de fructe, 48 000 tone de legume etc. pe cele livrate în primele 9 luni ale anului precedent.

Trebuie spus însă că veniturile cooperativelor agricole ar fi fost și mai substanțiale dacă ar fi existat o preocupare mai susținută pentru valorificarea superioară a producției. Subliniind rolul uniunilor cooperatiste, proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei arată că „Este necesar ca în continuare uniunile cooperatiste să exercite cu toată hotărîrea și competența funcțiunile economice care le-au fost încredințate de partid, prin care ele pot contribui la ridicarea agriculturii cooperatiste la nivelul resurselor și posibilităților de care dispun". Constituind una din cele mai importante funcțiuni economice, valorificarea superioară a producției din unități, așa cum s-a subliniat și în recenta ședință a Comitetului executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, trebuie să stea mai mult în atenția organizațiilor economice obștești proprii ale țărănimii cooperatiste.

Valorificarea superioară a producției presupune, în primul rînd, realizarea și livrarea unor produse de calitate. Cu cît ele sînt mai bune, cu atît și prețul este mai mare, și invers. Influența calității produselor asupra veniturilor cooperativelor este ilustrată și de următoarele exemple. Astfel, datorită neselectării grîului, cooperativele din regiunea Hunedoara au pierdut, în acest an, în medie 174 de lei la fiecare tonă livrată, cele din regiunea Cluj — 73 de lei pe tonă, din regiunea Bacău — 56 de lei. De asemenea, datorită neasigurării condițiilor de conservare a smîntînii, precum și din cauza neridicării acesteia în termen de către organele I.C.I.L. în unele cooperative au fost înregistrate mari pierderi care, numai în luna iunie a.c. s-au ridicat la circa 900 000 de lei. Astfel de situații au existat și la legume, fructe, carne, lapte, lînă, plante tehnice și alte produse. Pentru înlăturarea unor astfel de deficiențe și realizarea unor produse de cea mai bună calitate, atît pentru cerințele pieței interne, cît și pentru export, **consider necesară extinderea retribuirii cooperatorilor cu o cotă parte din valoarea producției-marfă livrate peste plan, la absolut toate produsele.**

După cum se știe, cel mai mare volum al producției cooperativelor agricole — grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. — se livrează în stare brută. Alte sortimente, ca legume, fructe, lapte, ouă etc. se vînd în stare proaspătă. Se neglijează, în schimb, probleme de cea mai mare însemnătate pentru valorificarea superioară a producției, care ar putea aduce unităților venituri suplimentare de multe milioane de lei, și anume păstrarea, conservarea, semiindustrializarea și chiar industrializarea unor produse. Nu sînt puține cazurile în care, datorită unor defecțiuni fie ale unităților, fie ale organizațiilor contractante, în unele cooperative agricole se depreciază mari cantități de produse. De bună seamă, astfel de deficiențe ar putea fi înlăturate dacă în unele sensuri, garantează, ca o finalitate, progresul întregii agriculturi.

(Continuare în pag. a 2-a)

Și la cooperativa agricolă de producție din comuna Golești, regiunea Galați, iarna va găsi arată întreaga suprafață.

Foto: C. DUMITRU

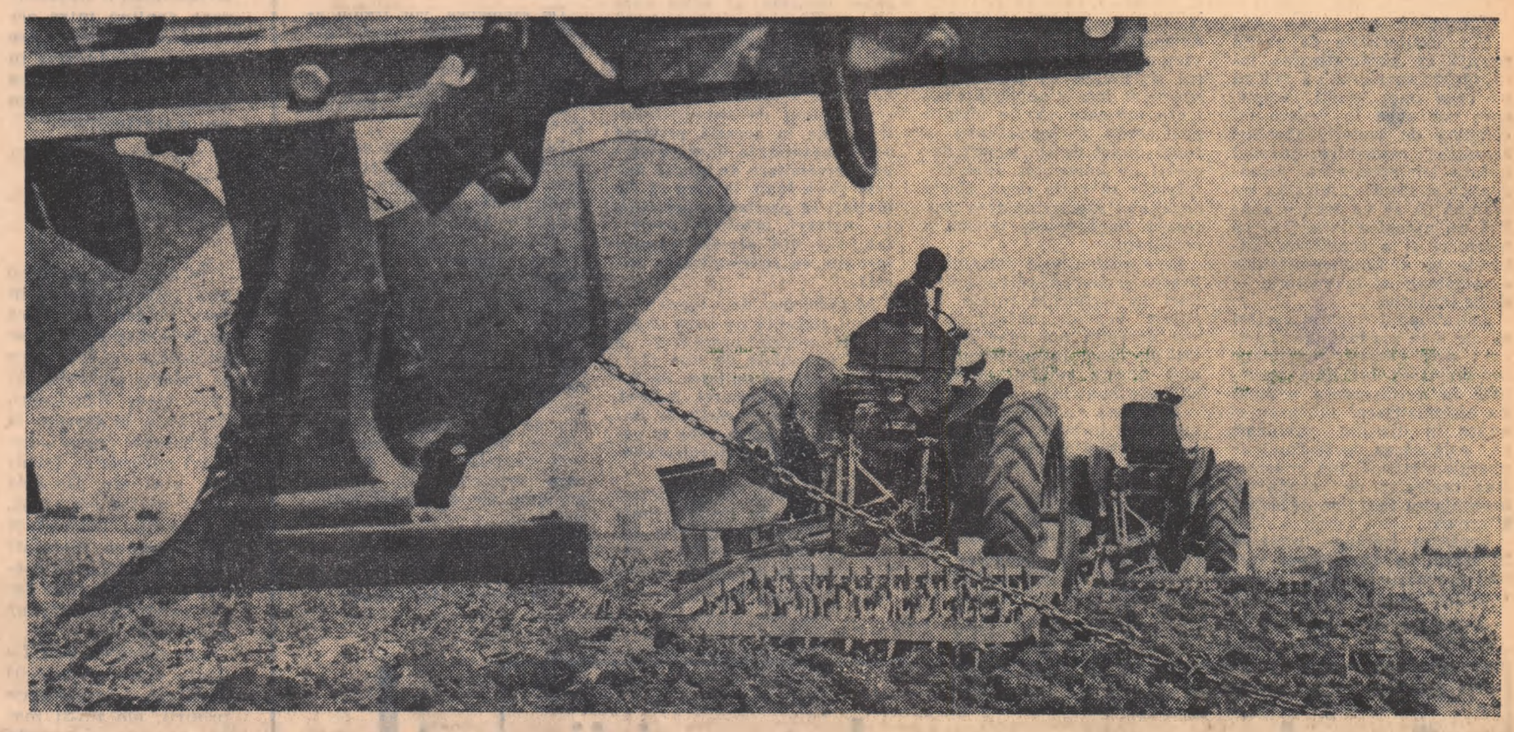

EXPERIENȚA ȘI ÎNȚELEPCIUNEA COLECTIVULUI

Teodor MAGHIAR

Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole „Drumul lui Lenin", comuna Mădăraș, regiunea Crișana

În cei 18 ani de cînd își desfășoară activitatea cooperativa noastră ne-am străduit necontenit să îmbunătățim organizarea conducerii producției, să repartizăm cît mai judicios sarcinile. Sînt încredințat că rezultatele economice de la an la an mai bune pe care le obține cooperativa agricolă din Mădăraș se datoresc într-o măsură însemnată aplicării consec-

(Continuare în pag. a 2-a)

SATUL în procesul înnoirii

Prof. arh. G. GUSTI

vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare

Principiile de bază adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967 cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea satelor cuprind un program de acțiune de covîrșitoare importanță pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră. Noile forme de organizare — județele — vor asigura apropierea conducerii centrale de unitățile administrative de bază, iar acestea din urmă — orașul și comuna — vor constitui unități teritoriale cu sarcini sporite politice-economice, social-culturale și edilitar-gospodărești, dar și cu sporite posibilități de cuprindere și de soluționare a unor astfel de probleme.

Prin noua organizare se vor crea cele mai bune condiții pentru ca, în cadrul unui program național de ansamblu, de mari proporții și complexitate, să se poată dezvolta în chip armonios întreaga rețea de localități ale țării — urbane și rurale. Înăuntrul acestei rețele unitare — urmărindu-se neabătut îndeplinirea sarcinilor fundamentale ale orînduirii noastre

(Continuare în pag. a 2-a)

Noile perspective ale cercetării agricole

Prof. dr. docent Irimie STAICU

membru corespondent al Academiei, directorul Institutului central de cercetări agricole

Cercetarea științifică agricolă se află în momentul de față într-o etapă în care rolul și influența ei asupra modernizării agriculturii și — ca urmare — asupra sporirii potențialului de producție al acesteia cresc considerabil.

Nivelul atins într-un sector sau altul al cercetării și, totodată, gradul și ritmul în care rezultatele elaborate pe țărîm științific devin practici curente în producție sînt factori esențiali ai dezvoltării în ansamblu a agriculturii. Măsurile preconizate de proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. pentru perfecționarea în general a activității de cercetare științifică în țara noastră servesc pe deplin acestui deziderat. În cadrul organizatoric creat prin înființarea unor noi institute de cercetări agricole aceste măsuri își găsesc o largă și imediată aplicabilitate.

Desfășurîndu-se, în prezent în 11 institute, două stațiuni, centrale, 34 de stațiuni experimentale, și cîteva sute de centre și puncte experimentale, cercetarea agricolă dispune de condiții optime pentru a da răspunsuri prompte și cît mai eficiente problemelor pe care producția agricolă, în procesul de dezvoltare, modernizare și diversificare, le ridică neîncetat. De altfel, acest lucru a determinat, în primul rînd, noua structură organizatorică a cercetării agricole, urmărindu-se îndeosebi realizarea unei cît mai strînse apropieri între știință și practică. Dacă în sectoare importante ale agriculturii, ca legumicultura, viticultura, pomicultura nu s-a dat cel mai eficient sprijin producției, o cauză a constituit-o și centralizarea cercetărilor din acest domeniu în cadrul unui singur institut. O asemenea frînă a existat și și-a exercitat influența și asupra recoltelor — încă sub nivelul posibilităților — de cartof și sfeclă de zahăr. **Prin concentrarea problemelor în unități specializate, cercetătorii cu aceste profile, ca și cei din domeniul protecției plantelor, economiei agrare și combaterii sterilității la animale, au posibilitatea de a-și dezvolta inițiativa lor creatoare.**

Acestui țel — integrarea organică a unităților de cercetare cu diversele ramuri ale agriculturii — i-a fost subordonată și măsura amplasării celor mai multe dintre noile instituții în imediata apropiere a sectoarelor pe care le deservesc. Valea Călugărească, Țigănești, Măracineni, Brașov sînt, fiecare în parte, centre ale unor întinse zone cu caracteristici importante pentru obiectul cercetărilor respective institute. Prin rețeaua stațiunilor experimentale, fiecare institut va putea lua contact nemijlocit cu problemele ce se ivesc în procesul de producție, în condițiile diferite de altitudine, relief, climă, sol pe care le oferă fiecare zonă în parte. Realizîndu-se o asemenea apropiere cu terenul se deschid largi posibilități și cadrelor din unitățile de producție de a stabili, la rîndul lor, legături directe cu cercetarea și cercetătorii. Un cît mai eficient și rapid schimb de informare, făcut cu toată răspunderea și exigența, în ambele sensuri, garantează, ca o finalitate, progresul întregii agriculturi.

Fără îndoială că, deși noi, fiecare din unitățile de cercetare recent înființate pornește la drum cu un serios bagaj de realizări. Nivelul atins trebuie însă depășit și trecerea la noua formă organizatorică trebuie să se facă fără stagnări. E o cerință care impune continuarea cercetărilor începute dar, totodată, aprofundarea și diversificarea lor. Totul într-un ritm accelerat, care să devanseze pe cel înregistrat în practica agricolă. Derivă de aici necesitatea — subliniată în proiectul de Directive — ca **cercetătorii din noile institute cît și cei din institutele existente pînă acum să aibă permanent în vedere perspectiva evoluției și progresului tehnic în fiecare din domeniile în care activează.** Numai așa cercetarea agricolă nu se va afla descoperită — cum se mai întîmplă uneori — în fața întrebărilor pe care practica agricolă, în plină evoluție, le pune la un moment dat. Aceasta este, de altfel, o cale directă prin care știința poate contribui la ridicarea rapidă a nivelului tehnic al agriculturii.

Așa de pildă, cercetările care se întreprind acum în legătură cu irigarea viilor pe dealurile tipice ale podgoriei Dealul Mare dau posibilitate Institutului de la Valea

(Continuare în pag. a 5-a)

ANCHETĂ SOCIALĂ

Cînd buna gospodărire cedează pas cu pas în fața neglijenței

Grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și spirituale ale oamenilor muncii este o lege a socialismului, a cărei sferă de acțiune cuprinde deopotrivă pe cei ce muncesc în uzine, ca și pe cei ce asigură rodnicia pămîntului. Tocmai de aceea, neajunsuri ce se mai manifestă în unele locuri în această privință trebuie semnalate în vederea remedierii lor.

Conform unui bun obicei de a călca anume locuri, am revenit la ferma Hîrșova (azi făcînd parte din I. A. S Vadu Oii) pentru a vedea cum se prezintă unele probleme de ordin social și gospodăresc pe care le-am constatat anul trecut, cînd, adusă de alte treburi, am vizitat gospodăria, și pe care nu le-am relatat, în intenția de a vedea mai tîrziu cum s-au soluționat. Și aici, reorganizarea survenită în sectorul agriculturii de stat și-a dovedit efectele favorabile nu numai în creșterea eficienței economice a unității, ci și în direcția îmbunătățirii condițiilor de viață ale muncitorilor. În acest an, numeroși lucrători s-au mutat în apartamente noi, unele în incinta fermei nr. 1, altele în orașul Hîrșova, în multe case și-au făcut loc mobile moderne, covoare, aparate de televiziune.

De multe ori, bucuria sau tristețea țin nu de înfăptuiri-

le mari ale vieții, ci de amănunte, neînsemnate în aparență. Acest adevăr este binecunoscut. Dar, preocupat de marile probleme ale producției, ale planului, ale organizării muncii pe un vast teritoriu, e greu să găsești totdeauna timpul necesar pentru a cunoaște îndeaproape „în amănunt", cum trăiesc, cum mănîncă, cum dorm, cum își petrec vremea oamenii cu care muncești! Am reluat deci discuția începută cu un an în urmă cu tovarășul V. Mănescu, directorul I.A.S. Vadu Oii.

Începem cu apa potabilă, problemă constatată anul trecut la ferma nr. 1. Aspectul actual e cel pe care-l cunoșteam: apa continuă să fie feroasă. „De cinci ani ne luptăm cu morile de vînt", ne spune tovarășul director. Încercările de a rezolva problema s-au izbit fie de indiferența forului superior, fie de lipsa fondurilor necesare lucrărilor de forare. Acum se pare că una din principalele bariere care împiedicau soluționarea problemei a fost înlăturată; fondurile necesare vor fi asigurate de Consiliul Superior al Agriculturii. Desigur vor mai fi de înfruntat și alte greutăți pînă în ziua cînd cei peste 100 de locuitori ai fermei vor avea

Tania LOVINESCU

(Continuare în pag. a 6-a)

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C. C. AL P. C. R.

Implicațiile sistematizării rurale

Modernizarea continuă a economiei naționale a creat satului, agriculturii, noi condiții de dezvoltare, făcînd posibilă în actuala etapă a construcției socialiste sistematizarea localităților rurale — o acțiune ale cărei principii de bază au fost elaborate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. și se află în dezbaterea publică

Din documentele de partid rezultă că sistematizarea localităților rurale se va realiza pe baza unor studii ample, care vor avea în vedere un complex de factori specifici așezărilor respective, privind natura lor economică, demografică și social-culturală ; înseamnă că se va face o analiză nu numai a localității ca atare, ci și a condițiilor naturale și a funcționalităților — existente și în evoluție — de pe teritoriu.

Extravilanul oricărei așezări rurale este predominant agricol ; acest adevăr axiomatic are valoarea lui bine prezizată în desfășurarea acțiunii de sistematizare, întrucît el aduce în discuție probleme ca : asigurarea necesarului de energie electrică, apă, construirea centrelor de producție, amenajarea spațiilor de depozitare etc.

Legătura trebuie înțeleasă în sensul că dezvoltarea așezărilor populate este direct condiționată de posibilitățile economice pe care le oferă cîmpul, agricultura ; caracterul sistemului de agricultură practicat într-o anumită zonă (care urmează să fie stabilit prin studii de specialitate) se leagă direct de un aspect deosebit de important, care urmărește să evite două efecte negative : suprapopularea sau, invers, depopularea satelor și comunelor.

De asemena, prin descentralizarea și diversificarea industriei în teritoriile rurale, au apărut, vor mai apărea și se vor dezvolta noi funcționalități ale căror influențe puternice asupra satului trebuie studiate cu atenție.

Iată deci că obiectul sistematizării trebuie să fie mult mai cuprinzător, să includă în sfera sa atît așezările rurale propriu-zise, cît și teritoriul agricol, cîmpul. **În acest sens cred mai nimerită denumirea „sistematizarea rurală" care ar corespunde exact fondului acțiunii, față de „sistematizarea localităților rurale" care se referă numai la una din cele două preocupări amintite.**

Dată fiind complexitatea obiectivelor ce se află într-un teritoriu și a funcțiilor acestora, pentru a se determina interdependența dintre ele, **consider necesar ca studiile de sistematizare să fie elaborate în cadrul unui institut de specialitate republican care să dispună de proiectanți din toate domeniile de activitate ce au o tangență cu sistematizarea rurală.** În ceea ce privește cadrele, socotesc că numărul lor — mai cu seamă al celor agricole, al celor care posedă o oarecare experiență în materie — este insuficient pentru elaborarea, într-un timp optim, a lucrărilor ce se vor cere o dată cu declanșarea acțiunii de sistematizare. **O soluție în această privință ar fi organizarea unor cursuri postuniversitare de scurtă durată (5—6 luni), la care să fie invitați să participe specialiști — ingineri, arhitecți, proiectanți — din diverse ramuri înrudite cu sistematizarea rurală.**

Metodologia de lucru va trebui stabilită pe baza experienței proprii, precum și a celei acumulate de alte țări ; **aș propune ca unitatea de lucru să fie, în general, județul, dar cînd împrejurările ar impune-o, s-ar putea avea în vedere și zone natural-economice mai întinse.**

Este deosebit de important ca lucrările să fie înfocmite de brigăzi, în componența cărora să intre specialiști, a căror pregătire să reflecte caracterul și natura obiectivelor existente în teritoriu sau a celor ce urmează a fi realizate.

În ce privește conținutul final al lucrărilor, acesta trebuie să cuprindă două părți : **studiul și propunerile de soluții.**

Volumul mare de lucru, complexitatea problemelor și ritmul de execuție atrag necesitatea mecanizării evidenței și prelucrării datelor, ceea ce va reclama procurarea utilajelor respective, iar, o dată procurate, se va pune problema pregătirii cadrelor de operatori.

De asemenea, vor trebui asigurate studiile premergătoare lucrărilor de sistematizare : măsurători topografice, evidență funciară, cartări pedologice, geotehnice, hidrologice etc.

Din punct de vedere agricol, lucrările de sistematizare trebuie să fie precedate de un studiu general pe țară, în care unitățile agricole urmează a fi grupate în funcție de condițiile naturale și rezultatele economice obținute pînă acum. E nevoie de un astfel de studiu ca să se poată contura profilul de dezvoltare în perspectivă al unităților respective, urmărindu-se asigurarea de venituri corespunzătoare lucrătorilor. Un astfel de studiu pe plan republican ar fi util și pentru a da posibilitate specialiștilor să armonizeze cerințele locale cu cele generale ale economiei naționale.

Ing. Filip GHINEA
director tehnic în Consiliul Superior al Agriculturii

propuneri

Folosirea cu randament sporit a tractoarelor este condiționată, după cum se știe, și de existența întregii game de mașini agricole adecvate. Este anormală, de exemplu, situația că noi fabricăm de cîțiva ani tractorul U-650, iar pentru acesta nu există pînă acum nici măcar unealta de bază — plugul.

Pentru înlăturarea unor astfel de situații **propun ca în viitor să se realizeze o sincronizare deplină între activitatea de asimilare pentru introducerea în fabricație de serie a mașinilor agricole, cu cea a tractoarelor.**

Ing. Tiberiu BUDU
constructor-șef al Uzinei „Tractorul"-Brașov

În anii din urmă nu erau puține cazurile în care brigada noastră primea dispoziții să se deplaseze cu tractoare și mașini agricole în raza altor S.M.T.-uri, pentru a le sprijini la efectuarea unor lucrări agricole — recoltat, arat etc. De cele mai multe ori însă, cheltuielile necesitate de asemenea dislocări de oameni și utilaje erau mult mai mari decît valoarea lucrărilor executate.

Prin trecerea S.M.T.-urilor pe principiul gestiunii economice proprii, ele nu-și mai pot permite să suporte asemenea pierderi. De aceea **propun ca, în viitor, cine comandă deplasarea de oameni și utilaje dintr-o rază de S.M.T. în alta, dintr-un raion în altul sau dintr-o regiune în alta, să suporte cheltuielile necesitate de această operațiune.**

Constantin POPA
șef de brigadă la S.M.T. Adjud, regiunea Bacău

Propun ca dotarea stațiunilor de mașini și tractoare să se facă în viitor nu prin repartizarea de utilaj, ci prin repartizarea de fonduri, urmînd ca în cadrul planului de aprovizionare fiecare unitate să comande mașinile pe care le consideră necesare.

Gheorghe PESCARU
directorul S. M. T. Ciocănești regiunea București

Valorificarea superioară a producției cooperativelor agricole

(Urmare din pag. 1)

tăți ar exista mici ateliere de prelucrare a produselor. De aceea, ar fi bine ca, **așa cum pentru sporirea producției au fost întreprinse o serie de acțiuni intercooperatiste, ca organizarea de fabrici de nutreț uri combinate, îngrășătorii de taurine etc., la fel ar putea fi înființate și ateliere pentru preparate din carne și lapte, conserve de legume și fructe, pentru vinificarea strugurilor etc.**

Resurse inepuizabile au, de asemenea, cooperativele pentru dezvoltarea activităților anexe și producerea de mărfuri tradiționale, folosindu-se în acest fel mai bine forța de muncă și materialele locale. În multe comune este anacronică situația existentă în prezent cînd meseriașii, materialele și chiar clădirile unor ateliere sînt ale cooperativelor agricole, iar produsele respective se realizează și se valorifică sub firma unor cooperative meșteșugărești. Pentru îndeplinirea funcțiunilor lor economice,tocmai în asemenea direcții ar trebui să se manifeste mai mult inițiativa uniunilor cooperatiste. De asemenea, se impune ca ele să se preocupe cu mai multă hotărîre de promovarea unor noi forme de valorificare, îndeosebi prin extinderea rețelei de magazine proprii, prin care să se desfacă atît produsele agricole disponibile, în stare proaspătă și semiindustrializate, cît și cele realizate din activitățile anexe. Eficiența unor astfel de forme este demonstrată cu prisosință de rezultatele — reprezentînd, ce-i drept, un început modest — ale magazinelor cooperatiste din București și Constanța. Existența unei largi rețele de magazine cooperatiste și intercooperatiste, alături de alte sisteme comerciale, ar contribui, așa cum se arată în proiectul de Directive, la stimularea emulației între acestea în ce privește organizarea și prezentarea mărfurilor în magazine, calitatea servirii populației. Pe de altă parte, beneficiile realizate de atelierele de prelucrarea produselor și de magazinele proprii ar servi, în egală măsură, la sporirea veniturilor cooperativelor, precum și la extinderea și modernizarea unităților de industrializare și de desfacere a produselor agricole.

Îmbunătățiri substanțiale s-ar putea aduce relațiilor dintre cooperativele agricole, care realizează cea mai mare cantitate de producție agricolă marfă, și unitățile contractante. După cum se știe, în prezent, contractarea producției-marfă a cooperativelor agricole se efectuează prin 11 unități economice, menținîndu-se, în linii generale, structura existentă înainte de încheierea cooperativizării agriculturii. Aceste unități, urmărind fiecare obținerea de condiții favorabile maxime pentru realizarea și depășirea sarcinilor la produsele de care răspund direct, nu pot ține seama în măsură corespunzătoare de satisfacerea fondului central în ansamblu, de necesitatea concentrării producției agricole marfă în zonele pedoclimatice cele mai favorabile, de corelarea nevoilor generale ale statului cu interesele fiecărei cooperative agricole în parte. Pe de altă parte, existența unor verigi intermediare numeroase duce la încrucișări de transporturi, care încarcă cheltuielile de circulație, fără a mai vorbi de sumele consumate cu avalanșa de delegați, de multe ori nu cei mai competenți, care se perindă prin cooperative aproape în tot timpul anului.

Prin înființarea uniunilor cooperatiste, precum și prin îmbunătățirea metodologiei de planificare a producției agricole marfă și a fondului de stat s-au creat noi condiții pentru corelarea dezvoltării intensive, multilaterale a cooperativelor agricole, cu organizarea valorificării superioare a producției vegetale și animale a acestora. În vederea eliminării paralelismelor, încărcării cheltuielilor cu un aparat funcționăresc inutil, **propun să se studieze posibilitatea concentrării activității de contractare — ca o măsură menită să contribuie la sporirea eficienței acesteia, la orientarea activității cooperativelor în direcția cerințelor majore ale economiei naționale.**

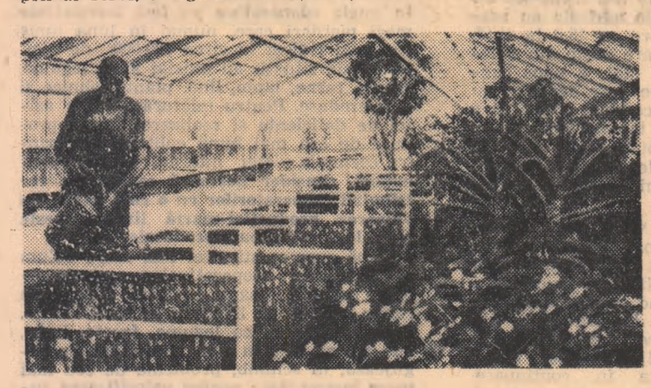

Nici în zilele de iarnă sera de flori a cooperativei agricole din Cristian, regiunea Brașov, nu cunoaște ... de repaus. Boltres Cristian, șeful echipei de la această seră, îngrijește cu atenție răsadurile îmbobocite, care mîine se vor afla în vitrinele florăriilor.

Foto: N. NICOLAESCU

EXPERIENȚA ȘI ÎNȚELEPCIUNEA COLECTIVULUI

(Urmare din pag. 1)

vente a principiului muncii colective, întăririi disciplinei și exigenței în muncă, creșterii răspunderii personale, inițiativei și operativității fiecăruia din membrii consiliului de conducere.

Proiectul de Directive ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967 subliniază cu deplin temei că **oricît de capabil și de priceput ar fi un conducător el poate rezolva just problemele numai dacă se bizuie pe experiența și pe înțelepciunea colectivului cu care lucrează.**

Unitatea noastră dispune de peste 3 200 hectare de teren, în ferme cresțem peste 1 000 de bovine de producție, 1 200 de porcine și 3 500 de ovine, avem 3 ha de sere, îngrășătorie de bovine, întreprinderi anexe. Se înțelege că o activitate cuprinzînd atîtea sectoare nu poate fi condusă cu sorți de reușită numai de către președinte sau de un grup restrîns de cooperatori. Iată de ce eforturile noastre au fost îndreptate spre antrenarea la munca de conducere a tuturor celor 17 cooperatori ce formează consiliul de conducere, precum și a brigadierilor.

Se știe foarte bine că nu toți oamenii au aceleași calități și înclinații, fac cu aceeași tragere de inimă oricare muncă. Nu totdeauna însă în practică se ține seama de acest adevăr. Și noi, după ce ne-am poticnit de cîteva ori, a trebuit să judecăm mai bine asupra felului cum sînt repartizate răspunderile pe membrii consiliului de conducere. Rezultatele s-au văzut de îndată. Tovarășul Teodor Isai, membru în consiliu din 1949, adică de la înființarea unității, răspunde de cîțiva ani de asigurarea bazei furajere și de bunul mers al muncii în brigada I de cîmp. El este un foarte priceput agricultor, adică ceea ce am putea numi un om al cîmpului, în stare să se descurce repede și cu folos în orice împrejurare legată de munca pe ogor. Din partea consiliului, de grădina de legume răspund cooperatoarele Elena Cristea și Maria Filip, gospodine apreciate de toată lumea, aceasta fiind, după părerea noastră, una din explicațiile bunei reputații de care se bucură în rîndul cumpărătorilor calitatea legumelor produse la Mădăras. Pe scurt, absolut toți membrii consiliului au răspunderea directă a cîte unui sector de producție sau a unei acțiuni de importanță deosebită — cum ar fi amenajările pentru irigat, bunăoară. Periodic, activitatea lor este analizată în consiliu și în adunările generale, ei simțind permanent importanța răspunderilor ce le-au fost încredințate. Faptul că în conducerea unității au fost aleși oameni dintre cei mai buni și am evitat, atît cît a fost cu putință, schimbările din consiliu ale cooperatorilor aleși constituie, după părerea mea, o explicație de ce ei muncesc bine, dovedesc seriozitate și inițiativă în producție. Avem cooperatori — un exemplu l-am amintit mai sus — care sînt de la înființarea cooperativei membri ai consiliului de conducere.

Aș vrea să subliniez că, **pe linia întăririi răspunderii în muncă a consiliilor de conducere din cooperativele agricole, ca organe colective alese de adunările generale, sprijinul uniunilor cooperatiste poate să se facă simțit mult mai substanțial.** În prezent, nu sînt rare cazurile cînd forma — pe care aș numi-o elementară — de îndrumare a consiliilor de conducere de către uniuni, și anume participarea la ședințele de consiliu ale cooperativelor a tovarășilor de la uniunea raională sau regională, nu este aplicată. În cooperativele agricole se țin uneori chiar adunări generale fără ca la ele să participe reprezentanți ai uniunilor. **Acordînd consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole încrederea cuvenită pentru afirmarea inițiativei proprii, uniunile cooperatiste trebuie să promoveze, totodată, îndrumarea concretă și eficace a acestora, să le ajute prompt în activitatea lor.**

Consider necesar să arăt, de asemenea, că **o mare însemnătate pentru bunul mers al muncii în cooperative o are întărirea răspunderii brigadierilor.** Cunosc cooperative agricole în care brigadierul zice una, iar consiliul de conducere hotărăște alta. Desigur că asemenea practici nu sînt de natură să întărească autoritatea brigadierului respectiv. Este un alt domeniu în care uniunile cooperatiste pot da un ajutor mai substanțial decît cel de pînă acum. După cum, **în îndeplinirea funcțiilor ce le-au fost încredințate de partid, uniunile cooperatiste trebuie, după părerea mea, să se ocupe mai mult de activitatea de pregătire a cadrelor.** Este știut că o conducere colectivă, eficientă, depinde foarte mult de gradul de pregătire a cadrelor care formează colectivul de conducere respectiv. De această condiție depinde, totodată, și calitatea muncii celui care are răspunderea directă a unui sector de producție. În prezent însă, la casa agronomului — mă refer la cea din regiunea Crișana, evident, — se pune un accent, cred că exagerat, pe instruirea în cursuri de 5—6 zile a crescătorilor de păsări, a ciobanilor și a altor cooperatori, care, firește, în cele cîteva zile nu pot învăța mare lucru. În orice caz, ei nu pot învăța mai mult decît învață ori ar trebui să învețe zi de zi de la inginerul cooperativei în care lucrează. **Consider că este în primul rînd necesar ca, la casa agronomului, accentul principal să se pună pe instruirea cadrelor de conducere din cooperative, prin cursuri de mai lungă durată — 2-3 luni — pentru ca această pregătire să fie într-adevăr eficientă.**

Satul în procesul înnoirii

(Urmare din pag. 1)

sociale, noile comune — sporite ca număr de locuitori și potențial economic — vor putea să stăpînească mijloacele necesare materiale și financiare, precum și să mobilizeze în așa fel inițiativele și capacitățile locale, încît să contribuie la transformarea calitativă a așezărilor cuprinse astăzi în mediul rural.

Într-adevăr, prin întărirea comunelor ca unități administrative puternice, acestea vor putea să-și lărgească orizontul de producție în tot mai multe direcții, să asigure o cuprindere deplină a populației apte de muncă în activități cît mai variate, transformînd caracterul muncii din sezonier în permanent.

Se vor elimina unele din trăsăturile negative ce erau proprii îndeobște satului mic și foarte mic, care acționau ca o frînă, împiedicînd consolidarea unei baze materiale de construcții și echipări, capabile să contribuie la o ridicare mai puternică a producției și productivității muncii, a deservirilor obștești și, în consecință, a nivelului de trai al țărănimii muncitoare.

Numai în condițiile noi — în cadrul viitoarelor comune mai mari — se vor putea uni în chip rodnic străduințele și entuziasmul locuitorilor din grupări de sate apropiate, devenind posibil de a se cuprinde laolaltă tot mai numeroase și mai dificile sarcini de producție și de înzestrare a așezărilor. Prin îndeplinirea acestora — în condiții de ridicată eficiență economică a investițiilor și de judicioasă folosință a teritoriului, evitîndu-se orice fel de risipă — se va putea obține și o îmbunătățire neîncetată a nivelului de viață de la sate și, totodată, apropierea treptată a satului de oraș.

Asigurîndu-se unități industriale și alte activități neagricole în cadrul comunei, precum și posibilități corespunzătoare de deplasări — drumuri și mijloace de transport — pentru populația activă rurală între zonele de locuire și cele de producție, se vor naște suficiente căi de convingere pentru ca populația aptă de muncă să nu fie interesată să-și părăsească domiciliul, chiar dacă va fi cuprinsă în producție în cadrul unor industrii sau așezări din afara comunelor. În aceste condiții, noile reședințe de comună, în primul rînd, și apoi, treptat, satele componente, care sînt prevăzute a se dezvolta — vor fi în măsură să primească înzestrări social-culturale și echipări tehnice la nivelul cerințelor — înzestrare tot mai apropiată de ceea ce se realizează în cartierele de locuit orășenești. În acest fel, și o dată cu mărirea numărului de locuitori în sate, prin folosirea mai intensivă a teritoriului vetrei acestora, vom tinde să atingem o formă de urbanizare specifică țării noastre. Această formă nu se va baza pe exodul spontan al populației rurale, pe golirea necontrolată a satelor și pe aglomerarea excesivă a populației în orașe, ci pe ridicarea condițiilor de viață din mediul rural la nivelul celor ce se asigură în mediul urban. Ca atare, procesul generalizat de urbanizare, desfășurîndu-se în cadrul întregii rețele de localități, va cuprinde și așezările rurale.

Pentru a putea stăpîni și îndruma un atare proces de organizare și construcție a teritoriului și a așezărilor la scara întregii țări, proces ce se arată a fi de lungă durată și de mare răspundere, se impune a se acorda o atenție și un interes sporit activității de sistematizare a teritoriului, a comunelor și a satelor, așa cum prevăd documentele de partid. O astfel de acțiune de studii și de cercetare, de cumpănire și de dirijare coordonată a tuturor unităților și posibilităților ce acționează pe același teritoriu va trebui să fie în concordanță, bineînțeles, și cu prevederile planificării economiei naționale, urmărind stabilirea celor mai potrivite căi pentru a se putea îndruma dezvoltarea în teritoriu a fiecărei localități, considerată ca o parte componentă din sistemul de așezări din care face parte și cu care se intercondiționează.

În acest scop, sistematizarea localităților rurale va trebui să constituie instrumentul științific și legal prin care să se poată justifica locul de așezare, mărimea și etapa cea mai potrivită de realizare a fiecărei construcții, împletind condițiile de ridicare neîncetată a nivelului de viață cu o severă economie de mijloace materiale, bănești și de muncă, de teritoriu și de timp. Totodată, asigurînd condițiile de satisfacere cît mai judicioasă a cerințelor zilei de astăzi, trebuie să gîndim în așa fel pentru ca ceea ce construim astăzi să nu împiedice deschiderea unor orizonturi largi pentru sarcinile sporite ce vom avea de îndeplinit în perspectiva luminoasă a zilei de mîine. Sistematizarea localităților rurale va trebui, ca atare, să fie rodul unei largi acțiuni colective, în care, pe lîngă specialiștii ce lucrează în acest domeniu, să participe și marele beneficiar al acestor înnoite așezări, cei ce vor fi locuitorii comunelor și satelor reconstruite ale României socialiste.

Informații

Schimb de experiență

Serviciul S.M.T. din Consiliul agricol regional Maramureș, a organizat de curînd, la S.M.T. Carei și Mărtinești, un schimb de experiență la care au participat directorii, inginerii, șefii de ateliere, mecanicii controlori, tehnicienii și maiștrii din stațiunile de mașini și tractoare din regiune, reprezentanți ai organelor de partid și de stat locale și ai Consiliului Superior al Agriculturii. Au fost dezbătute o serie de probleme cu privire la organizarea reparațiilor, la reducerea cheltuielilor aferente pregătirii utilajelor și la îndeplinirea planului de producție pe acest an. Tot cu acest prilej participanții au luat cunoștință de modul în care S.M.T. Mărtinești și-a pregătit atelierul mecanic pentru repararea tractoarelor în flux tehnologic industrial, precum și de o serie de dispozitive noi ce se folosesc în procesul de pregătire a utilajului.

Rețeaua comercială la sate

În cursul acestui an, rețeaua comercială cu amănuntul (magazine sătești, bufete, restaurante etc.) a cooperației de consum, s-a extins. Numai în primele trei trimestre ale anului s-au construit 85 de obiective date în folosință (care reprezintă 169 de unități comerciale și de alimentație publică). Pînă la sfîrșitul anului vor mai fi date în folosință 95 de obiective (circa 180 de unități).

Starea vremii

În intervalul 30 noiembrie — 6 decembrie 1967 — vremea va fi relativ călduroasă, dar în general umedă. Precipitațiile, mai ales sub formă de ploaie și burniță, vor fi destul de frecvente în regiunile din vestul țării și din cîmpia Dunării. Temperatura aerului va atinge în aceste regiuni 10—12°, iar minimele vor oscila în jurul valorii de zero grade. În ceea ce privește aspectul ulterior al lunii decembrie se apreciază că din punct de vedere termic vremea va fi ceva mai călduroasă decît în mod obișnuit, iar precipitațiile vor fi atît sub formă de ploaie cît și ninsoare, mai ales în a doua parte a lunii.

PERFECȚIONAREA SISTEMULUI DE EVIDENȚĂ CONTABILĂ ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Continuăm să publicăm opiniile cititorilor noștri privind perfecționarea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole. Pentru o mai bună sistematizare a discuțiilor pe aceași temă — în ordinea capitolelor cuprinse de instrucțiunile Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție — adresăm rugămintea ca în scrisorile pe care le vor trimite redacției, colaboratorii noștri să se refere la problemele cele mai importante din cite un capitol.

În sprijinul creșterii eficienței controlului financiar-gestionar și a celui bancar

O evidență mai simplă și mai clară creează — printre alte avantaje — posibilitatea efectuării unui control mai eficient atît din partea comisiilor de revizie din cooperative, cît și a organelor uniunilor raionale și regionale ale cooperativelor agricole de producție și cele ale Băncii Naționale.

Acordarea creditelor pe termen lung pentru investiții, a creditelor pe termen scurt pentru producție și a avansurilor pentru contractări, urmărirea respectării disciplinei decontărilor și a operațiunilor de casă pretind controlului bancar să cunoască bine procesul economic din cooperativele agricole. Inspectorii băncii trebuie să urmărească nu numai existența fondurilor fixe și a altor valori materiale procurate din credite, ci și folosirea cu eficiență economică sporită a acestora. De aceea, interesează, în egală măsură, atît evidența din conturile grupei O „mijloace fixe", grupei 1 „materii și materiale", grupei 3 „animale tinere și la îngrășat", grupei 4 „mijloace bănești", unde se înregistrează valorile procurate din credite, cît și a celei din conturile privind cheltuielile de producție, de investiții, a decontărilor și veniturilor etc.

Acestor evidențe li se pot aduce, după părerea mea, unele îmbunătățiri și simplificări. De exemplu, s-ar putea lua în considerație posibilitatea simplificării evidenței analitice a mijloacelor fixe. În prezent, această evidență se ține atît în fișele analitice ale contului 0/1 „mijloace fixe", pe fișe de Lc 7—06, cît și în „registrul pentru evidența inventarului", ceea ce creează paralelisme.

Este cunoscut faptul că evidența economică — cu cele trei forme ale sale : tehnico-operativă, statistică și contabilă — are menirea să urmărească procesul reproducției socialiste lărgite. Cu atît mai mult apare necesară îmbunătățirea și simplificarea ei prin luarea unor măsuri.

Dintre acestea, le consider mai importante pe următoarele : îmbunătățirea și simplificarea indicatorilor de plan, elaborarea unor normative privind volumul stocurilor și al consumurilor specifice, elaborarea unei metodologii pentru clasificarea, inventarierea, reevaluarea și casarea mijloacelor fixe.

Măsurile menționate ar putea să creeze condiții nu numai pentru îmbunătățirea și simplificarea evidenței economice din cooperativele agricole, ci și să înlesnească exercitarea controlului financiar intern și a controlului bancar. Prin elaborarea unor norme de stoc și de consum s-ar pune la îndemîna organelor de control pîrghii puternice, cu ajutorul cărora să se acționeze în direcția eliminării imobilizării de fonduri, a risipei și sustragerii de bunuri materiale.

Perfecționarea documentelor de evidență tehnico-operativă și contabilă va ușura, totodată, controlul preventiv ce se exercită de către contabilul șef și ceilalți contabili din cooperativă. Îmbunătățirea și simplificarea registrelor de evidență tehnico-operativă și contabilă, a formei de înregistrare, a planului de conturi și a situațiilor contabile și statistice, vor reduce volumul de muncă, permițînd personalului contabil din cooperativele agricole să ridice calitatea muncii de evidență, să întărească controlul cu privire la gestionarea averii obștești. În același timp, controlul bancar prin leu și controlul financiar gestionar vor cîștiga în eficiență și operativitate.

C. GRIGORESCU
consilier la Banca Națională

Simplificarea planului de conturi

Cred că actualul plan de conturi cu care se ține evidența contabilă în cooperativele agricole poate fi îmbunătățit prin reducerea unor simboluri, astfel :

La grupa 0 să rămînă numai :

0/1 „Mijloace fixe" (fără animale) ;

0/2 „Uzura mijloacelor fixe" ;

0/3 „Mijloace fixe" (animale).

La grupa 4 să rămînă numai :

4/1 „Casa" ;

4/2 „Cont curent de producție" ;

4/3 „Cont curent pentru investiții" ;

4/4 „Acreditive".

La grupa 6 să rămînă numai :

6/1 „Debitori" ;

6/2 „Creditori" ;

6/3 „Decontări cu bugetul statului și asigurările sociale" ;

6/4 „Decontări cu alte instituții" ;

6/5 „Împrumuturi și avansuri acordate de bancă".

Consider că s-ar putea elimina fără efecte negative pentru evidența contabilă și conturile 3 și 11, rolul acestora urmînd a fi luat de conturile 1 și 12, care se referă la veniturile în natură.

Vasile VULISICI
contabil șef
la cooperativa agricolă
Căuaș,
regiunea Maramureș

Cîte un singur cont pentru materiale și produse

Una dintre problemele contabile care reclamă un volum mare de muncă o constituie evidența materialelor și produselor.

În baza instrucțiunilor 12 500/1966, în prezent, contabilitatea sintetică a materialelor se face cu ajutorul a șase conturi : 1/1 „Semințe și materiale de plantat" ; 1/2 „Furaje și așternut" ; 1/3 „Carburanți și lubrifianți" ; 1/4 „Materiale diverse" ; 1/6 „Materiale și utilaje de montat pentru investiții și reparații capitale" și 1/7 „Materiale și produse date spre prelucrare la terți". La rîndul ei, evidența sintetică a produselor se ține cu ajutorul a patru conturi : 3/1 „Produse din cultura plantelor" ; 3/2 „Produse din creșterea animalelor" ; 3/3 „Produse din activitățile auxiliare și anexe" ; 3/4 „Produse din alte surse".

Atît pentru materiale, cît și pentru produse, evidența analitică se ține pe de o parte, la contabilitate, cantitativ și valoric, pe feluri de materiale și gestionari, cu ajutorul fișelor formular Lc 7—06, iar, pe de altă parte, la magazie, numai cantitativ, cu ajutorul registrului de magazie.

După părerea mea,

toate conturile de materiale enumerate mai sus se pot contopi într-un singur cont sintetic de „Materii și materiale", iar cele de produse, într-un singur cont de „Produse agricole", conturi a căror evidență să se țină cu ajutorul fișelor „Maestru-șah", fișe utilizate, cu bune rezultate de către unele cooperative agricole de producție.

Contabilitatea analitică s-ar putea efectua numai valoric și numai pe categorii de materiale sau pe categorii de produse, precum și pe gestionari (gestionarul X, gestionarul Y, gestionarul Z ș.a.m.d.). Pentru o astfel de evidență s-ar putea folosi actuala fișă sintetică din anexa 48, la instrucțiunile 12 500/1966, cu unele mici modificări. Astfel, după prima coloană, în care se trec numărul și data înregistrării în jurnal și cea de a doua care cuprinde totalul (cu debit și credit) ar urma tot atîtea coloane cîți gestionari există.

Ca să existe o mai strînsă legătură între evidența contabilă și cea gestionară, actualul registru de magazie (anexa 44 din instrucțiuni) ar trebui să cuprindă următoarele date : numărul și data documentului ; cantitățile (intrări, ieșiri și stoc) ; valoarea (debit, credit și sold) ; observații. În acest registru ar urma să se deschidă partizi pentru fiecare material.

În cursul lunii, gestionarul, pe baza documentelor de intrare-ieșire, va completa coloanele privind cantitățile, iar la sfîrșitul acesteia, contabilul de materiale va verifica operațiunile respective, va înmulți cantitățile cu prețurile, va înscrie valorile obținute în coloanele respective, totalizînd atît coloanele de cantități, cît și pe cele de valori. Actele care au stat la baza înscrierilor în registrul de magazie vor fi preluate de către contabilul de materiale, pentru aceasta trebuind să semneze în coloana de observațiuni ; aceste acte se vor centraliza și contabiliza.

Constantin MIHAI
metodolog principal
în Ministerul Finanțelor

Înregistrarea contribuției membrilor la formarea fondului de pensii

Forma actuală de evidențiere a contribuției amintite se concretizează în două formulare, și anume : „Fișa individuală pentru pensii" și „Borderoul de înregistrarea și încasarea contribuției personale de 5 sau 10 lei la Casa de pensii". Din studiul acestor formulare, precum și din constatările privind folosirea lor efectivă în cooperative, reies o serie de repetări, precum și de greutăți în mînuirea lor de către lucrătorul contabil. Astfel, dacă în partea a doua a primului formular sînt înscrise contribuția personală a membrilor cooperatori, de 5 sau 10 lei lunar și în total pe an, precum și iscălitura acestora, aceleași date se cer și în formularul al doilea. Faptul că într-un formular se înscriu date pentru o durată de 20 ani, iar în altul pentru o durată de 5 ani, nu constituie un element esențial în justificarea existenței a două formulare. De aceea,

propunem să se înlocuiască cele două formulare cu unul singur, care să aibă forma de fișă, cu următoarele coloane : anii ; numărul zilelor-muncă (cu două coloane : una pentru zilele-muncă fixate de adunarea generală și alta pentru zilele-muncă efectiv prestate) ; contribuția în lei ; încasarea contribuției, pe luni și cumulat (la fiecare lună vor apărea trei coloane : contribuția depusă, cumulat și semnătura). Pe verso, propunem ca fișa să cuprindă datele personale ale cooperatorului.

Îmbunătățirile aduse prin această fișă se concretizează în : creșterea operativității de lucru, prin eliminarea înscrierii aceleași date în două formulare ; reducerea numărului de fișe, de la două la una pentru un cooperator, deci ușurarea muncii de păstrare și mînuire a acestor documente ; mărirea posibilităților de oglindire a situației privind contribuția la Casa de pensii a fiecărui cooperator la un moment dat ; stabilirea unei durate unice, deci existența unei corelări în timp a datelor înscrise în fișe.

Contabilizarea la cooperative a depunerilor de cotizații pentru Casa de pensii, conform instrucțiunilor 12 500/1966, este, după părerea noastră, defectuoasă. Simpla înscriere a acestor cotizații doar pe borderou nu este suficientă pentru a garanta integritatea sumelor depuse. Pe de altă parte, acest procedeu, ca și oglindirea cotizațiilor respective numai în contul 13/11 contravin și H.C.M. 858/1958, care prevede înregistrarea acestor sume și în registrul de casă. De aceea,

propunem ca încasarea de la membrii cooperatori a cotizațiilor pentru Casa de pensii să fie înscrisă în registrul de casă, de aici urmînd ca evidența contabilă a acestor operațiuni să se facă prin contul de bilanț 4/1, denumit casa analitic.

În prezent, contabilizarea contribuției membrilor cooperatori la Casa de pensii este : debit 13/11 cu ocazia încasării banilor ; credit 13/11 cu ocazia depunerii banilor la Casa de pensii. În locul acestor conturi propunem : debit 4/1 = credit 6/9, cu ocazia încasării cotizației de la membrii cooperatori ; debit 6/9 = credit 4/1, cu ocazia depunerii banilor la Casa de pensii.

În cadrul contului 6/9 „Decontări cu Uniunea Cooperativelor și Casa de pensii" se va deschide o fișă analitică : „Contribuții de la membrii cooperatori pentru Casa de pensii", în care se vor înregistra toate sumele încasate, global, precum și depunerile în contul „Casa de pensii". Considerăm utilă pentru întocmirea dărilor de seamă statistice înscrierea încasărilor contribuției de 5 sau 10 lei și în desfășurătorul din dreapta fișei sus-amintite.

A. OLTEAN
de la Stațiunea experimentală
agricolă Turda

P. DUMBRAVĂ
de la Institutul agronomic
„Dr. Petru Groza"

M. S. URSU
contabil șef
la cooperativa agricolă Someșeni,
regiunea Cluj

TÎRNĂCOPUL ȘI COȘUL DE NUIELE

elemente ale mecanizării în zootehnie?

Prin cîteva cooperative agricole din regiunea Ploiești

Deschizînd robinetul, îngrijitorul umple găleata cu apă și o trece, rînd pe rînd, la animalele ce le are în primire. În sectorul zootehnic a numeroase cooperative agricole din regiunea Ploiești, adăpatul nu mai constituie o problemă ca în trecut, cînd apa se aducea la grajduri în saci ori butoi, cu prețul a mari greutăți. Ceva mai mult, în unele unități, printre care Florești, Scurtești, Drăgănești, Nehoiașu etc., unde s-au montat și adăpători automate, apa e la discreția animalelor. Mecanizarea alimentării cu apă în peste 70 la sută din cooperativele agricole este un fapt împlinit.

— Această acțiune se află în centrul atenției și în celelalte unități din regiunea noastră, ne spune tov. **Ion Mărgărit**, șeful secției de mecanizare a uniunii regionale a cooperativelor agricole de producție. Peste tot se folosesc soluții cît mai economicoase, adecvate specificului local. Se urmărește bineînțeles și mecanizarea altor procese în zootehnie, pentru sporirea productivității muncii în acest important sector. Pe această linie se mai înscriu, de pildă, operațiunile de pregătire a furajelor, cele de evacuare a gunoiului și altele.

În fermele zootehnice ale cooperativei agricole din Brădeanu și Ciorăști, nutrețurile sînt preparate cu instalații speciale. Furajele respective sînt trecute prin morile cu ciocănele, materialul rezultat fiind apoi preluat de un fel de amestecătoare verticale. Sînt introduse aici și diferite ingrediente (făină de oase și de carne, tărîțe, șroturi etc, realizîndu-se astfel un furaj bogat în substanțe hrănitoare.

Uniunea regională a cooperativelor agricole a organizat în acest an, la Vîlcele, un schimb de experiență, privind folosirea ventilatoarelor de uscat fin, metodă nouă, introdusă de curînd în practică. Rezultatul ? În 32 de unități au fost instalate și se utilizează cu succes aceste utilaje. Preocuparea pentru extinderea mecanizării în producția zootehnică îmbracă și alte aspecte. Ne referim la încălzirea purceilor cu raze infraroșii, practicată în unele cooperative, la evacuarea gunoiului din grajduri cu ajutorul liniei decovil etc.

Exemplele bune pot continua. Se întîlnesc însă și o serie de situații negative. Cauzele ? Neglijența sau nepriceperea asociate cu o serie de greutăți întîmpinate de unitățile agricole cooperatiste din partea altor întreprinderi.

Pînă nu demult, la cooperativa agricolă din Nehoiașu, avantajele mecanizării în sectorul zootehnic se făceau mai mult simțite. Există aici adăpători automate, mașini de tocat, o linie decovil de la depozitul de furaje pînă în grajd. Unitatea a primit vizitatori din alte părți, în schimb de experiență. De la o vreme, însă, linia decovil a fost abandonată. Ca orice instalație, ea cerea o cît de mică întreținere (schimbatul unei eclise, ungerea sistemului de rulare etc.). Din nepricepere, dar mai ales din lipsă de preocupare, linia a fost pur și simplu acoperită cu pămînt, furajele și gunoiul trebuind să fie cărate manual, cu coșul de nuiele. Nu de puține ori s-a constatat că aici tocatul nutrețului se făcea cu... tîrnăcopul.

Cooperativa agricolă din Cocorăști-Colț dispune de un sector zootehnic în plină dezvoltare. Rezultatele obținute ar putea fi și mai bune dacă s-ar folosi și utilajele mecanice existente. La purceii puși la îngrășat, de pildă, se dau boabe în loc de uruială, pierzîndu-se circa 40 la sută din porumb, deși unitatea dispune în acest scop de o moară cu ciocănele. Nu se folosesc, de asemenea, nici lămpile cu raze infraroșii (există 11 becuri) la purceii nou născuți, aceștia tremurînd de frig în boxe.

Cooperativele agricole din Negrești, Păulești, Brazi și Corlătești vor beneficia, în curînd, de cîte o instalație decovil. La Negrești, instalația putea fi dată de mult în exploatare, dacă conducerea unității solicita oficiului regional de aprovizionare să-i trimită plăcile turnante ale căii de rulare de aceeași lățime ca și cea a vagonetelor, și nu mai mare. Era oare atît de greu de precizat acest lucru ?

— Sînt unele unități — ne spunea tov. ing. **Eugen Dumitru**, de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție — care, deși au comandat unele utilaje, acum refuză primirea lor. Cooperativele agricole din Mihăilești, Scurtești și Brazi din regiunea Ploiești, de exemplu, au anunțat că nu mai ridică instalațiile de amestecat furaje. Acestea vor trebui acum redistribuite unor unități din alte regiuni, fapt ce conduce la cheltuieli inutile. La fel stau lucrurile cu trei ventilatoare de uscat fîn, cu 45 de lămpi cu raze infraroșii etc., care se află în stoc la bazele de aprovizionare din Ploiești, Buzău și Rm. Sărat.

Un component important al bazei tehnico-materiale care asigură creșterea rentabilității muncii în agricultură îl constituie energia electrică. Unele cooperative agricole din regiune, cum sînt cele din Căldărăști, Vîlcele, Fulga de Sus, Matei Voievod, Mizil, Gherghița, și-au procurat instalații complete de amestecat furaje. Funcționarea lor este însă legată de existența unei puteri electrice instalată mai mare (peste 40 KW) care lipsește în cele mai multe unități. Întreprinderea regională de electricitate care s-a angajat să execute aceste lucrări nu s-a achitat pînă în prezent de obligațiile asumate. Pentru anul viitor este prevăzut, prin planul de cooperare intercooperatistă, montarea la cooperativa agricolă Gheraseni a unei instalații de pregătire a furajelor combinate. Uzina de reparații din Arad s-a angajat să livreze întregul aparataj în primul trimestru al anului. Totodată s-a comandat și la I.R.E. Crișana-Oradea proiectul tip „cooperativa agricolă Salonta". Deși comanda a fost repetată pînă acum de două ori, întreprinderea din Oradea nu a răspuns în nici un fel solicitărilor.

Pentru 1968, cooperativele agricole din regiunea Ploiești au prevăzut să-și procure, în continuare, diferite mașini și instalații necesare. Pentru ca mecanizarea în zootehnie să-și exercite într-adevăr rolul ce-i revine, se cere, în primul rînd, să se ia măsurile ce se impun ca noile utilaje din patrimoniul unităților agricole cooperatiste să intre în funcțiune la timp și cu întreaga capacitate.

Ion LEȘEANU

ANUNȚURI

● GHIVECE DE FLORI, de mărimi diferite, de calitate superioară, PRODUCE în atelierele sale moderne cooperativa agricolă din Cristian-Brașov. În prezent, unitatea VINDE din stoc 92 000 ghivece de flori. Se primesc comenzi pentru livrarea de ghivece în anul 1968.

● Cooperativa agricolă Lipia, oraș Buzău, regiunea Ploiești, VINDE 4 semănători noi de porumb pentru tracțiune animală cu două rînduri și CUMPĂRĂ 7 000 bucăți spalleri din beton, lungi de 2,80 m sau 3,25 m.

● CĂRĂMIDĂ, ȚIGLĂ din ciment ; — COȘURI DIN NUIELE și alte diverse împletituri, PRODUCE și LIVREAZĂ pe bază de comenzi ferme, la prețuri convenabile și în cantități nelimitate, cooperativa agricolă de producție din comuna Sălățig, raionul Cehu Silvaniei, regiunea Maramureș.

● Coșuri mari din nuiele, a 25 lei bucata, confecționează la cerere și VINDE din stocul existent cooperativa agricolă de producție din comuna Cremenari, raionul Rm. Vîlcea.

● Material de construcții — 10 000 metri cubi de bile-manele și bușteni de fag cu diametru de 25—50 cm — precum și araci pentru viță de vie VÎND cooperativele agricole de producție din comunele Gheorghieni, Ciumani, Joseni și Suseni, raionul Gheorghieni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

● Var de calitate superioară a 0,70 lei kg produce și VINDE loco depozit cooperativa agricolă de producție din comuna Stîlpeni, raionul Muscel, regiunea Argeș.

● Plăci de teracotă în culori diferite, 9 lei bucata, și mături din nuiele, a 2,80 lei bucata, are în stoc și VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Aninoasa, raionul Muscel. Se primesc comenzi pentru anul 1968.

● Cooperativa agricolă de producție din comuna Bucșani, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploiești, PRIMEȘTE COMENZI pentru LIVRAREA în anul 1968 a următoarelor produse din ramurile anexă :

— VAR de calitate, în cantități nelimitate, a 0,80 lei/kg ;

— CĂRĂMIZI, a 0.45 lei bucata, în număr nelimitat.

Adresați comenzi ferme.

● Cooperativa agricolă de producție din comuna Drăghici, raionul Muscel, VINDE cantități vagonabile de var a 0,60 lei kg și plăci de teracotă a 10 lei bucata.

● Cooperativa agricolă de producție din comuna Valea Mare, raionul Muscel, regiunea Argeș, VINDE următoarele :

— var, în cantități nelimitate, a 0,60 lei kg.

— plăci de teracotă, în culori și modele variate, a 9 lei bucata.

— mături din nuiele, a 2,80 lei bucata.

Unitatea primește comenzi ferme pentru livrarea produselor amintite în anul 1968.

● 1 300 MĂTURI DIN SORG, a 7 lei bucata, VINDE urgent din stoc cooperativa agricolă de producție din comuna Perșinari, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploiești.

● 50 000 bucăți CĂRĂMIZI VINDE din stoc cooperativa agricolă de producție din comuna Sălacea, raionul Marghita, regiunea Crișana. Cooperativa primește comenzi ferme pentru CONFECȚIONAREA de cărămizi, în număr nelimitat, în anul 1968.

● Cooperativa agricolă Resighea, raionul Marghita, regiunea Crișana, CONFECȚIONEAZĂ la cerere CĂRĂMIZI pentru construcții. Ea are în stoc și VINDE la preț convenabil 300 000 bucăți cărămizi. Adresați comenzi ferme. Plata se face în numerar sau prin virament.

● PĂMÎNT DE TURBĂ ȘI DE FRUNZE, pentru sere și răsadnițe, LIVREAZĂ la cerere, în cantități nelimitate, cooperativa agricolă de producție din comuna Dumbrăvița, raionul Făgăraș, regiunea Brașov.

● Cooperativa agricolă „8 Martie" din comuna Țigănești, raionul Alexandria, regiunea București, are disponibil pentru VÎNZARE :

— 2 SEMĂNĂTORI DE PORUMB cu tracțiune animală tip S.P.-2 la prețul de 3 500 lei bucata.

— 240 kg SĂMÎNȚĂ DE CEAPĂ, a 60 lei kg. Vînzarea se face prin virament, în contul nr. 084025 al unității noastre deschis la B. N. Filiala Alexandria.

● REPARAȚII CURENTE AUTO, pentru unitățile cooperatiste și de stat, EXECUTĂ în atelierul său cooperativa agricolă de producție din comuna Dragomirești, raionul Tîrgoviște, regiunea Ploiești. Meșteri cu o bună calificare. Adresați-vă cu încredere .

● SĂMÎNȚĂ DE TRIFOI — 3 000 kg și, respectiv, 1 300 kg, VÎND la preț de înțelegere, cooperativele agricole de producție din comunele Babța și Giurtelecu, raionul Cehu Silvaniei, regiunea Maramureș.

COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCȚIE DIN COMUNA TIREAM, RAIONUL CAREI, REGIUNEA MARAMUREȘ, aduce la cunoștința celor interesați că

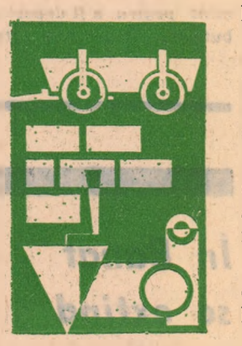

PRIMEȘTE COMENZI PENTRU CONFECȚIONAREA ȘI LIVRAREA ÎN ANUL 1968 A :

— 100 căruțe țărănești, a 4 500 lei bucata;

— 500 000 bucăți cărămizi cu dimensiunile de 28x 14x7, la prețul de 0,60 lei bucata;

— tuburi de beton pentru canalizări și alte folosințe, cu diametru de 25 cm, 50 cm și 1 m.

EXECUTĂ PRESTĂRI DE SERVICII : construcții (și reparații) de case, școli, cămine culturale, grajduri, acoperișuri, precum și zugrăveli interioare și exterioare. Prețuri convenabile, lucrări de calitate.

— CONFECȚIONEAZĂ garduri din fier forjat, de diferite tipuri, la prețul de 120, 150 și 180 lei metru liniar.

— VINDE din stoc 500 mături din sorg, cu coadă, și confecționează, la cerere, asemenea mături. Prețul 15 lei bucata.

ANUNȚURILE SE PRIMESC LA URMĂTOAREA ADRESĂ : AGENȚIA DE PUBLICITATE EDITURA „SCÎNTEIA", BUCUREȘTI, OFICIUL POȘTAL NR. 45, STR. 13 DECEMBRIE NR. 26, BLOCUL 8, TELEFON 14.15.16.

Buletinul lucrărilor agricole

Vremea, pe alocuri mai puțin favorabilă activității în cîmp, n-a influențat, totuși, în prea mare măsură, desfășurarea lucrărilor agricole în ultima săptămînă. Au fost continuate arăturile pentru însămînțările de primăvară, lucrarea fiind executată acum pe 97 la sută din suprafața prevăzută ; s-a înregistrat un ritm mai susținut la desfundarea terenurilor pentru noile plantații de viță de vie, a sporit suprafața plantată cu pomi.

În legumicultură, importantă este în această perioadă, asigurarea spațiului de răsadniță necesar. Acțiunea se desfășoară însă destul de lent, aceasta și pentru că, în majoritatea cazurilor, unitățile nu s-au aprovizionat din timp cu materialele necesare. Din aceleași motive nici la solarii realizările nu sînt mai mari. Nu depășesc 9 la sută din prevederi. Într-o serie de regiuni — Argeș, Crișana, Dobrogea, Galați — construcția solariilor nici n-a început. Deși întîrzierea se motivează prin lipsa materialelor, nu peste tot aceasta este principala cauză. Specialiștii din Consiliul Superior al Agriculturii apreciază că suprafețele de răsadnițe și solarii noi construite sînt mult sub posibilități, ținînd seama tocmai de materialele cu care s-au aprovizionat pînă acum unitățile.

Pentru producția de legume a anului viitor, o importanță deosebită prezintă amenajarea și reamenajarea terenurilor pentru irigații. În multe regiuni, îndeosebi în cele mari producătoare de legume — Argeș, Banat, București, Crișana — suprafețele noi pregătite pentru irigat nu depășesc 4 la sută din suprafețele prevăzute. Preocuparea în această privință trebuie cu atît mai mult intensificată, cu cît timpul va deveni, probabil, puțin favorabil desfășurării lucrărilor.

LA SEMNALUL REVISTEI

CÎND NU PRIVEȘTI ÎN OGRADA VECINULUI

Articolul cu titlul de mai sus publicat în numărul 42 al revistei „Agricultura socialistă" — ne comunică Uniunea raională Bacău a cooperativelor agricole — a fost prelucrat cu toți îngrijitorii din sectorul zootehnic al cooperativei agricole din Luizi Călugăra. De asemenea, s-a organizat un schimb de experiență la cooperativa agricolă vecină, din Sărata, unde au participat cei mai buni lucrători din sectorul zootehnic al cooperativei agricole din Luizi Călugăra.

Totodată, conducerea cooperativei agricole din Luizi Călugăra a fost ajutată să pună în practică o serie de măsuri imediate care să ducă la înlăturarea lipsurilor constatate. S-a înființat o echipă de deservire, s-a trecut la prepararea furajelor grosiere, prin melasare și saramurare. De asemenea, s-a prevăzut însămînțarea în anul viitor a încă 50 ha cu lucernă și s-au completat îngrijitorii cu oameni pricepuți. Pe lîngă cele arătate s-a luat hotărîrea ca toți îngrijitorii mulgători să fie stimulați, pe lîngă retribuția de bază, prin aplicarea retribuției suplimentare.

ÎNAINTE DE A SUNA CLOPOȚELUL

Consiliul agricol regional Ploiești ne informează că deficiențele sesizate de revista noastră în articolul „Înainte de a suna clopoțelul", referitor la desfășurarea nesatisfăcătoare a muncii pe șantierul de construcții a școlii profesionale de mecanici agricoli din Bărcănești, sînt reale.

În urma analizei efectuate la fața locului a rezultat că atît IOCR Ploiești, cît și Direcția generală a investițiilor din Consiliul Superior al Agriculturii au avut unele lipsuri în finanțarea acțiunii și organizarea lucrărilor de construcții. Comitetul executiv al consiliului agricol regional, analizînd stadiul lucrărilor pe șantier, a intervenit la forurile competente pentru rezolvarea greutăților existente. În momentul de față — 13 XI a.c. — problemele legate de finanțare sînt rezolvate, iar lucrările de construcție se află într-un stadiu avansat.

Pentru buna desfășurare a cursurilor în anul școlar 1967/1968, la școala din Bărcănești s-au luat măsuri corespunzătoare pentru pregătirea spațiului existent, într-o altă clădire, astfel că la 15 septembrie a.c. cursurile au început în condiții normale.

RELAȚIA INTELECTUAL — SAT

Ancheta socială apărută în revista noastră sub titlul de mai sus a provocat o serie de reacții, despre care ne-au scris unele organe interesate în soluționarea cazurilor semnalate.

În răspunsul Comitetului raional Piatra Neamț al P.C.R. se spune între altele : „Din verificările efectuate a reieșit că tovarășul profesor Mihai Birsan are o comportare necorespunzătoare față de familie și societate, așa cum s-a arătat în articol, motiv pentru care a fost sancționat cu vot de blam cu avertisment de către organizația de bază, iar pe linie administrativă a fost destituit din funcția de director al căminului cultural, sancționat cu mustrare scrisă cu avertisment și mutat disciplinar în altă comună din raion".

Direcția personalului didactic din Ministerul Învățămîntului ne scrie că învățătorii Petru Postolache din comuna Căciulești și Ion Tacu din comuna Rediu au fost destituiți din funcțiile de directori de școală și sancționați cu „mustrare scrisă".

Comitetul executiv al Sfatului popular regional Bacău ne informează că fapta comisă de medicul Alexandru Coman de la circumscripția medico-sanitară Rediu a determinat o anchetă penală care i-a adus vinovatului o condamnare de 6 luni închisoare pentru huliganism.

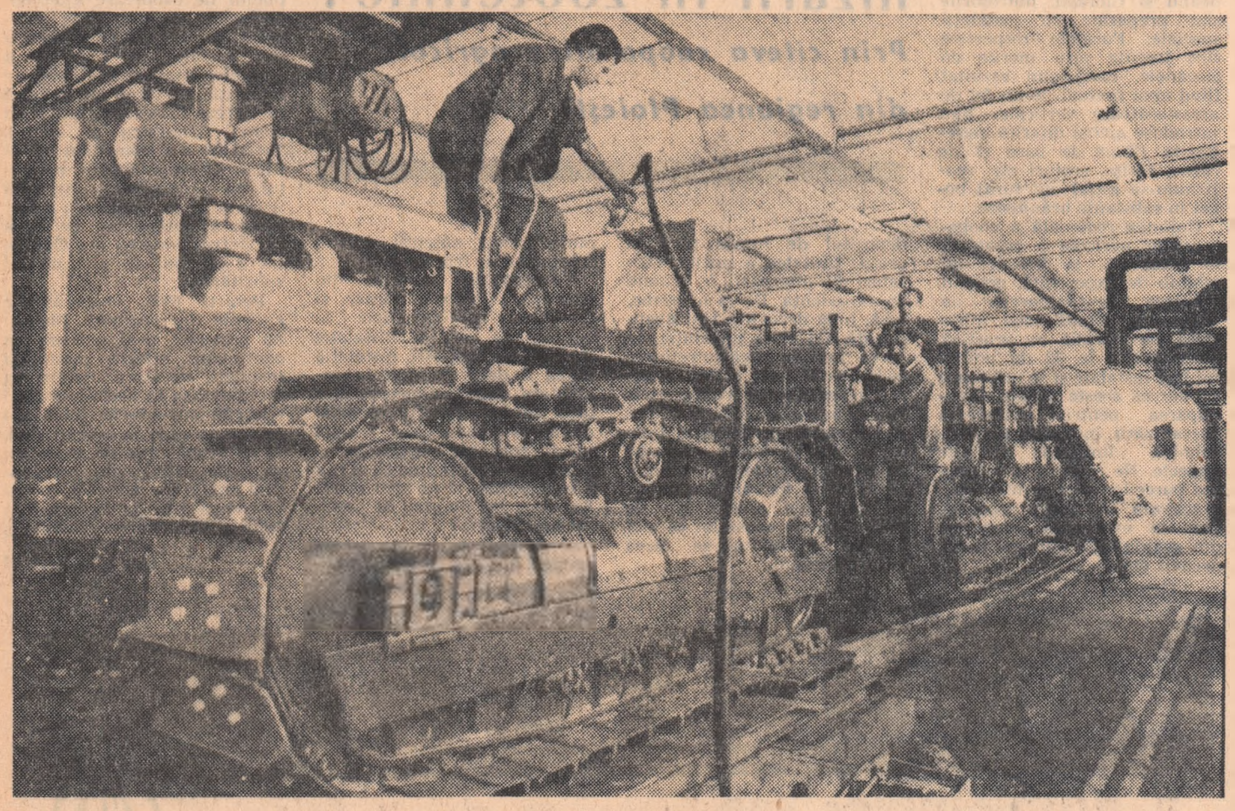

De pe banda de montaj a uzinei „Tractorul" din Brașov ies zilnic noi și noi tractoare. În imaginea alăturată, un aspect de la montarea șenilelor la tractoarele S-650.

Foto : AGERPRES

PRODUCȚIA — MARFĂ ZOOTEHNICĂ DIN COOPERATIVELE AGRICOLE ALE REGIUNII SUCEAVA

Partenerii comerciali își fac bilanțul

Peste o lună, calculele vor fi definitiv încheiate și se va cunoaște, precis, pentru întreg anul 1967, bilanțul realizării producției-marfă zootehnice a cooperativelor agricole sucevene. Dar de pe acum, unele concluzii pot fi desprinse, rezultatele lunii decembrie neavînd cum să mai modifice în chip hotărîtor ceea ce se cunoaște. Laptele și carnea — de bovine, porcine și ovine — sînt cele două produse pe seama cărora cooperativele agricole din regiunea Suceava și-au planuit să încaseze peste 90 la sută din veniturile bănești ale sectorului zootehnic. Linii îi revine aproape tot restul, fiindcă producția-marfă de ouă și carne de pasăre — dovadă a slabei preocupări a uniunilor cooperatiste și a multor cooperative față de avicultură — este de-a dreptul neglijabilă. Ne vom referi deci la primele două produse, cu cea mai mare pondere — laptele și carnea.

În acest an, în cooperativele agricole din regiunea Suceava se prelimină o nerealizare a planului financiar la capitolul zootehnie de aproape 12 milioane de lei. La carnea de bovine adulte, planul se realizează în întregime ; slab stau lucrurile cu carnea de tineret taurin — o nerealizare de 15 la sută, și de porcine — 24,5 la sută ; la lapte, cooperativele mai au de obținut peste 44 000 de hectolitri ca să-și realizeze planul.

Cînd a început să funcționeze Fabrica de conservare a laptelui de la Cîmpulung, unele cooperative, îndeosebi din raioanele Rădăuți, Gura Humorului și Fălticeni, vecine ei, au manifestat un optimism care nu s-a confirmat. Din zecile de cooperative care au avut necazuri de pe urma proastei organizări a muncii beneficiarului — ce nu prelua zile de-a rîndul lapte de la unități contractante — vom aminti pe cele din Drăgoiești, Dornești și Gura Humorului. Este incontestabil că, dacă aceste cooperative au restanțe ce nu pot fi recuperate, pricina trebuie căutată, în cea mai mare parte, la beneficiar. Întîrzierile în preluare au provocat perisabilități de mii de hectolitri de lapte.

În cea mai mare parte, dar nu în întregime, e vina fabricii. Fapt este că unele cooperative agricole au acceptat absolut neritic prevederile unor grafice de livrare care, în cel mai bun caz, trebuiau luate în rîs. Într-adevăr, cum poți lua în serios un grafic întocmit pentru laptele de oaie, cînd el prevede ca în luna august să se livreze aceeași cantitate ca și în luna mai ? Cooperativele n-au observat această ciudățenie, uniunile cooperatiste n-au observat-o nici ele, iar fabrica s-a prevalat de grafic și n-a luat produsul atunci cînd era prea mult, pretinzînd însă cantități mari atunci cînd producția scăzuse. Numai la acest produs planul n-a fost realizat cu 2 780 de hl : 1 080 de hl în raionul Fălticeni, iar restul în celelalte șapte raioane.

Tovarășul Ioan Amarandei, directorul întreprinderii de comercializare și industrializare a laptelui Suceava, este îngrijorat : se prelimină o nerealizare a planului de lapte de vacă de peste 3 000 de hectolitri — numai la această întreprindere, Cîmpulungul avînd zonă de preluare separată. Tovarășul Amarandei trage ponoasele, fiind în fruntea întreprinderii numai de trei luni, dar nu poți să nu te gîndești că aproape o treime din producția-marfă în deficit, și anume 916 hectolitri, reprezintă cantitatea acidulată și deci pierdută din cauză că întreprinderea a întîrziat adesea preluarea laptelui.

Așa cum aminteam mai înainte, restanța la producția globală de lapte a cooperativelor agricole este de peste 44 000 de hectolitri. Se apreciază că producția medie va fi anul acesta cu circa 90 de litri mai mică decît cea obținută anul trecut — o evidentă dare înapoi. În parte, motivele sînt de natură obiectivă — seceta din unele raioane a influențat intrucîtva capacitatea de producție a animalelor. Un alt motiv ține de neajunsurile în organizarea muncii și, în primul rînd, de neajunsurile în cointeresarea îngrijitorilor de vaci.

Din discuțiile cu mai mulți lucrători ai uniunilor și cu cooperatori a reieșit că retribuirea îngrijitorilor de vaci aplicată anul acesta nu s-a dovedit corespunzătoare.

Tov. ing. Gheorghe Țintilă, șeful serviciului producție animală din cadrul consiliului agricol regional, ne-a spus, printre altele :

— Există tendința trecerii îngrijitorilor de vaci în brigăzile de cîmp, întrucît aici, la producția vegetală, ei sînt mai mult stimulați în sporirea producției.

ANCHETA NOASTRĂ

Este, într-adevăr, o situație îngrijorătoare, dar nici uniunea cooperatistă regională, nici cele raionale, care prin funcțiile lor sînt chemate să studieze și să aplice formele de retribuire cele mai potrivite pentru a asigura sporirea continuă a producției zootehnice, n-au întreprins nimic. Imobilismul sau măsurile pripite vor face să dăinuie greutăți și lipsuri. Și fiind vorba de daunele posibile ale unor măsuri pripite vom consemna aici un exemplu edificator relatat de tov. Țintilă. Cu trei ani în urmă, cîteva cooperative au aplicat un sistem propriu de cointeresare a îngrijitorilor în creșterea natalității la vaci. S-a hotărît ca, pentru fiecare viței obținut și predat la trei săptămîni, în condiții de sănătate și de creștere normale, îngrijitorul să primească 150 de lei, fără să mai fie normat cu zilemuncă. Rezultatele au fost într-adevăr excelente. „Un asemenea sistem nu este prevăzut în normative", și-au zis tovarășii de la uniuni și fără să șovăie au hotărît desființarea lui. Procentul de natalitate la vaci a scăzut aproape imediat.

Producția-marfă de carne se realizează — cum aminteam — la unele categorii de animale, la altele, nu. Așa cum stau însă lucrurile, nu **cantitatea** livrată, ci **calitatea** mărfii trebuie luată în discuție. S-a făcut un asemenea calcul : dacă animalele predate la calitatea a III-a ar fi fost predate la calitatea a II-a, iar tineretul taurin la greutatea medie de 250 kg, cooperativele ar fi obținut un venit suplimentar de 3 400 000 de lei.

Precizăm că acest calcul se referă la situația din primele opt luni ale anului 1967. El nu este nou, s-a mai făcut și în alți ani și tot cu cifre îngrijorător de mari. Atunci de ce se repetă ? Fiindcă situația se repetă. Vorbeam mai înainte de imobilism. Iată ce relatează tov. **Alexandru Vasile**, director adjunct la Întreprinderea regională de industrializare a cărnii :

— În luna martie, am trimis oficiilor noastre raionale copia unei telegrame primite de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Ținîndu-se seama de situația precară a furajării animalelor în unele cooperative și de faptul că îngrășătoriile noastre și ale gostatului erau atunci aproape goale, telegrama dădea dezlegare cooperativelor agricole ca, pe baza avizului consiliului agricol și uniunii cooperatiste, să ne livreze pentru îngrășare măcar o parte din animalele prevăzute în contractele de livrare. Telegrama a rămas inoperantă, pentru că nici consiliul agricol regional, nici uniunea cooperatistă regională nu au dat acest aviz.

Refuzul are nevoie de explicații. Le-am primit de la tov. Țintilă.

— Am considerat că vine vara și cooperativele vor putea îngrășa singure animalele.

— Ați considerat că toate unitățile vor putea îngrășa și nu s-a livrat I.R.I.C.-ului nimic ?

— Nimic.

Și a venit toamna, iar în scriptele unor cooperative s-a încheiat situația livrărilor. Cooperativa agricolă Bobulești — din 82 de bovine adulte, a livrat doar cinci la calitatea a II-a, restul la a III-a ; de la cooperativa agricolă Mileanca, din 168 de bucăți tineret taurin „îngrășat" (greutatea medie, 186 kg) 70 de animale au fost livrate la calitatea a II-a, restul la a III-a ; cooperativa agricolă Arborea, din 54 de bovine adulte a predat una la categoria a II-a, restul la a III-a și așa mai departe.

Refuzul de a livra ceva I.R.I.C.-ului apare astfel evident comod, dar, tot atît de evident, și păgubitor.

Sigur că întîmplarea aceasta nu este singura vinovată sau, în ce le privește pe cooperative, nu este principala vinovată că lucrurile au ieșit așa. La uniunea cooperatistă regională am aflat — și faptul l-am consemnat cu uimire — că directorul Fabricii de zahăr Bucecea a venit disperat să ceară ajutor : fabrica nu mai are unde să depoziteze melasa și tăițeii de sfeclă, fiindcă cooperativele cultivatoare de sfeclă de zahăr nu vin să-și ridice aceste produse. Ce se poate face în asemenea împrejurări ? A existat pînă mai anii trecuți practica de a se calcula cooperativelor, la aducerea în fabrică a sfeclei de zahăr, odată cu drepturile bănești ce li se cuveneau, și cantitatea de melasă și tăiței la care aveau dreptul, plătindu-se pe loc costul acestor produse. Pe lîngă că fabrica putea conta pe o desfacere ritmică a melasei și tăițeilor, erau, totodată, înlăturate niște formalități suplimentare, iar folosirea de către cooperative a produselor cuvenite pentru sfecla predată era, de asemenea, relativ asigurată. Reaplicarea acestei măsuri, cu consimțămîntul unităților, se înțelege, ar fi o soluție.

Dar iată și o alta. În practică s-a dovedit că nu toate cooperativele cultivatoare de sfeclă pot folosi în întregime cantitățile de tăiței și melasă la care au dreptul, fiindcă, oricum, între cantitatea de sfeclă livrată și numărul de animale din cooperativa respectivă nu există, în mod necesar, o corelație. **Merită, deci, să fie studiată posibilitatea ca uniunile cooperatiste să fie în măsură să repartizeze, după criterii de economicitate bine gîndite, și unităților necultivatoare de sfeclă de zahăr, tăiței și melasă.**

Trebuie, de asemenea, consemnat și faptul că la Suceava uniunile cooperatiste n-au înțeles suficient de bine rostul îngrășătoriilor de taurine, din care pricină s-a acționat fără destulă energie în organizarea lor. În toată regiunea nu funcționează decît cinci asemenea îngrășători.

*

Cum se știe, începînd cu anul viitor, condițiile de contractare a producției-marfă din cooperativele agricole au fost așezate pe baze noi, vizînd, printre altele, ridicarea eficienței economice a sectoarelor furnizoare de producție-marfă. Avînd dreptul la exigență sporită față de munca beneficiarilor, cooperativele agricole au, în același timp, obligații sporite. De la I.R.I.C. și I.C.I.L. ne-au fost relatate multe cazuri de nerespectare de către unități a criteriilor de calitate a produselor livrate. Este una din sarcinile care solicită cea mai mare atenție din partea uniunilor cooperatiste și a unităților de producție. În paralel, preocuparea pentru creșterea cantităților de producție-marfă și o permanentă colaborare cu unitățile beneficiare trebuie să constituie în mult mai mare măsură obiective majore ale activității uniunilor și cooperativelor agricole.

Teoharie OPREA

„ACADEMIA" OENOLOGICĂ de la Cotnari

Ca să ajungi la Cotnari părăsești la Tg. Frumos șoseaua ce duce de la Iași la Roman și, apucînd la dreapta, înaintezi pe asfaltul drumului ce străbate satele Boureni, Balș și altele. Cu mult înainte de a pătrunde în Cotnari, care-i răsfirat printre dealurile Naslău, Cîrjoaia, Dealul lui Vodă, Cătălina, se înfățișează larg priveliștea plantațiilor de viță de vie.

Am umblat prin aceste locuri de multe ori. Și de fiecare dată am constatat că locuitorii și specialiștii de aici depun multă muncă, pricepere și pasiune pentru a face ca dealurile de pe care în trecut se scoteau doar cîțiva saci de cereale la hectar să fie astăzi îmbrăcate, pe întinderi cît vezi cu ochii, cu podoaba viței doldora de rod.

S-a desfundat terenul, pe unele locuri s-au amenajat terase și s-au administrat îngrășăminte chimice și amendamente. De la puținii butuci rămași de Fetească, Grasă, Frîncușă și Busuioacă de Moldova s-au procurat altoaiele necesare.

Ing. Mihai Dincă, director, și Liviu Jianu, tehnolog șef al I.A.S. Cotnari, viticultori pasionați, au cercetat cu atenție hrisoavele care vorbesc despre Cotnarii de demult. Prima însemnare despre faima vinului de aici datează — se pare — din secolul XIV (1384), după cum rezultă din documentele aflate la Arhivele statului din Iași. Aprecieri despre buchetul, aroma și culoarea de chihlimbar a vinului de Cotnari au făcut, în notațiile lor, medicul venețian Matei de la Muro, care l-a îngrijit pe Ștefan cel Mare, Marcus Bandinius, misionarul catolic care a trăit în Moldova în anul 1646, cît și Petru cel Mare, țarul Rusiei, cu prilejul ospățului oferit de Dimitrie Cantemir la Iași.

Dar, după faima ei de dinainte și din timpul lui Ștefan cel Mare, podgoria Cotnari a intrat o vreme în declin, mai ales către sfîrșitul secolului al XIX-lea, datorită atacului filoxerei. În condițiile de atunci, viile au fost refăcute mai mult la întîmplare, înlocuindu-se deseori tradiționalul sortiment local cu un mozaic de soiuri străine.

— Așa arătau în 1956 cele 200 hectare de viță pe care le avea gospodăria noastră, ne spune ing. Mihai Dincă. Acum avem 1 200 ha cu viță numai din soiurile tradiționale Cotnarilor : Grasă — 35 la sută, Fetească — 35 la sută, Frîncușă — 20 la sută și Busuioacă de Moldova — 10 la sută. Pentru asigurarea materialului săditor la soiul Frîncușă, spre exemplu, n-am avut decît 1 000 de butuci de la care am luat altoaie, iar la Grasă 8 000 de butuci.

Urmînd exemplul întreprinderii agricole de stat, cooperatorii din Cîrjoaia, Cotnari, Ceplenița și din celelalte sate din jur au făcut plantații asemănătoare. Despre renumele vinului de Cotnari din noua podgorie vorbesc numeroasele diplome și medalii cîștigate la diferite concursuri din țară și de peste hotare, dintre care 60 de medalii sînt de aur.

Și în acest an producția de struguri a fost destul de bogată. S-au obținut, în medie, 6 000 kg la hectar, iar pe unele parcele — chiar 9 000 kg de struguri. Aceasta este urmarea rîvnei depusă de oamenii de aici care conferă cu brațele lor străvechiului Cotnari, învăluit de legendele veacurilor apuse, un tot mai mare renume.

În anii ce vin Cotnarii vor căpăta proporțiile unei adevărate „academii" oenologice, întrucît în cadrul actualului plan cincinal un colectiv de la Întreprinderea de construcții-montaj din Iași ridică aici, la Cotnari, un combinat viticol. Proiectat să intre parțial în funcțiune încă din acest an, noul combinat, prin profilul său de oenologie aplicată, prin randamentele ridicate în operațiile de prelucrare, depozitare, învechire și îmbuteliere a vinurilor, va fi cel mai mare din țara noastră.

Cum va arăta combinatul ? În primul rînd va putea fi văzută încă de departe o uriașă hală unde se vor prelucra anual circa 1 100 de vagoane de struguri și se vor depozita pînă la 500 de vagoane de must. După fermentare, vinul va fi trecut în 15 hrube săpate în pămînt pentru a fi depozitat în butoaie. Capacitatea totală a depozitului destinat învechirii vinurilor, dat parțial în folosință în acest an, este de 525 de vagoane de vin. Lucrătorii întreprinderii agricole de stat au și înmagazinat, în primele hrube construite, peste 50 de vagoane de vin din producția obținută. Combinatul va mai avea o stație de îmbuteliere cu capacitatea de cel puțin 10 000 de sticle pe an, precum și o stație de recepție și expediere prevăzută cu rampă de cale ferată. Printre clădiri va domina și pavilionul administrativ prevăzut cu laboratoare moderne.

E cert că în anii ce vin, alături de judicioasa orientare privind alegerea și amplasarea soiurilor de viță și de buna întreținere a viilor prezente și viitoare, la „academia" cotnăreană se vor studia temeinic, între altele, diferiți indici oenologici privitori la limpiditatea, stabilizarea și conservarea vinurilor, aciditatea ori potențialul lor alcoolic, precum și alte constante fizico-chimice care caracterizează produsele acestui cunoscut și prețuit centru viticol al României.

C. MANOLIU

În Banat se extind plantațiile de piersici, meri și pruni

Zilele bune de lucru ale lunii noiembrie au înlesnit membrilor cooperativelor agricole „Cenăzeana" și „Mureșul" din Cenad și ai celei din Tomnatic să continue cu spor lucrările în vederea plantării unor importante suprafețe cu piersici, pe terenuri ușoare (improprii culturilor agricole), cu posibilități de irigare.

„Începînd din toamna anului în curs, pînă în 1970, în raionul Sînnicolau Mare, regiunea Banat, ne-a informat tovarășul **ing Ștefan Romoșan**, președintele Consiliului agricol al regiunii Banat, se vor planta cu piersici, pe astfel de terenuri, 2 000 de hectare. Din această suprafață, 950 de hectare se vor planta în întreprinderi agricole de stat, iar 1 050 de hectare în cooperative agricole. În cooperativele „Cenăzeana" din Cenad pe 20 ha și Tomnatic pe 30 ha, a fost desfundat terenul din timp, la adîncime de 60 cm și fertilizat cu îngrășăminte organice și chimice. În aceste zile, lucrările continuă cu nivelatul și pichetatul terenului.

Materialul săditor se asigură în parte din pepinierele regiunii Banat ca și de la Stațiunea experimentală horticolă Geoagiu și Întreprinderea agricolă de stat Buzău. Pentru noile plantații au fost alese soiuri de piersici cu pulpa galbenă, neaderentă, cum sînt : **Dixired, Redhaven, Elberta, Cardinal** și altele.

De asemenea în cooperativele agricole Vișag și Honorici din raionul Lugoj se plantează în continuare în toamna aceasta 61 de hectare cu meri și pruni. Asemenea plantări urmează a se executa și la cooperativele Rudăria, Lăpușnic, Miceriș pe dealurile Almajului, ca și în cooperativele agricole Zorlențul Mare și Zorlencior, pe dealurile Brebu-Apadia.

În aceste unități, în prezent se lucrează la pregătirea terenului, executatul gropilor necesare și transportul materialului săditor, urmînd ca pînă la sfîrșitul lunii noiembrie să fie terminate și plantările propriu-zise.

I. A.

ŞAPTE NOI INSTITUTE VOR CONTRIBUI LA DIVERSIFICAREA CERCETĂRII ŞTIINŢIFICE AGRICOLE

Expresie a grijii partidului şi statului pentru dezvoltarea agriculturii pe baze ştiinţifice, noi institute de cercetări şi-au început recent activitatea. Prezentăm cititorilor noştri — dînd cuvîntul directorilor — preocupările actuale şi de perspectivă ale acestor noi membri ai familiei unităţilor de cercetare agricolă.

Prof. dr. I. MAIER, directorul Institutului de cercetări pentru legumicultură şi floricultură

O etapă în care cresc exigenţele

Concretizate prin creşterea suprafeţelor afectate legumiculturii şi printr-o astfel de sporire a producţiei globale de legume care ne situează printre ţările exportatoare, progresele înregistrate în acest sector nu pot fi trecute cu vederea. În etapa actuală însă, exigenţele consumatorilor — interni şi externi — au crescut considerabil. Pentru a le putea face faţă, unităţile de producţie au nevoie de un sprijin mai substanţial din partea cercetării ştiinţifice, considerent care a stat la baza creării institutului nostru, situat la Ţigăneşti, la limita dintre două regiuni importante din punct de vedere legumicol.

Acest sprijin se va materializa, pe de o parte, printr-o amplificare a sferei preocupărilor pe care le-au avut pînă acum cercetătorii din acest domeniu, iar, pe de altă parte, prin adîncirea problemelor luate în studiu.

Unul important deziderat al producţiei — soiuri superioare, de pildă, — îi vom face faţă intensificînd cercetările de creare a unor soiuri şi hibrizi noi, cu însuşiri tehnologice superioare, la toate speciile legumicole, şi în primul rînd la tomate, la care hibridul timpuriu folosit în prezent nu mai corespunde întru totul necesităţilor. Unei alte cerinţe acute — seminţe cu valoare biologică ridicată — îi corespunde înfiinţarea în cadrul institutului a unei secţii de producere a seminţelor superelită şi elită pentru întreaga ţară.

Sînt numeroase aspectele neelucidate încă în producţia legumicolă. Din atenta lor studiere au rezultat importante direcţii de activitate pentru cercetare : dezvoltarea încă din 1968 a cercetărilor legate de folosirea diferitelor erbicide, în primul rînd la rădăcinoase, bulboase şi crucifere ; stabilirea, împreună cu institutul de profil, a unor eficiente sisteme de irigaţie şi a regimului de udare la plantele legumicole ; elaborarea unor metode ştiinţifice pentru aplicarea diferenţiată a îngrăşămintelor, reconsiderînd dozele şi raportul între diferitele elemente nutritive etc.

În sprijinul modernizării şi intensivizării producţiei legumicole, în rîndul principalelor noastre preocupări intră şi cele de precizare a celor mai eficiente tipuri de adăposturi din materiale plastice, elaborarea unor noi soluţii pentru cultivarea legumelor în sere de tip industrial şi în răsadniţe cu încălzire tehnică.

Creşterea nivelului de trai a sporit în ţara noastră şi exigenţa pentru frumos, cererea de flori. Pentru a-i face faţă, secţia de floricultură şi-a înscris în planul său de cercetare studiul soiurilor la cele mai valoroase specii de flori, arbuşti şi arbori ornamentali, în vederea extinderii lor în producţie, cercetări privind încadrarea cu zone verzi a oraşelor şi satelor, ca şi aspecte legate de decorarea interioarelor.

Elucidarea problemelor pe care ni le propunem şi cuprinderea diferitelor zone pedoclimatice ale ţării se va realiza prin colaborarea cu specialiştii din staţiunile experimentale, dintre care două — Buzău şi Işalniţa — sînt profilate pentru cercetările cu caracter legumicol.

Acad. prof. Gherasim CONSTANTINESCU, directorul Institutului de cercetări pentru viticultură şi vinificaţie

Cerinţele producţiei — jaloanele cercetării

Amplasarea institutului nostru în inima uneia dintre cele mai vechi şi vestite podgorii ale ţării — Valea Călugărească — nu este întîmplătoare. Se creează astfel largi posibilităţi pentru stabilirea unor cît mai strînse legături cu producţia, ale cărei cerinţe constituie, de fapt, jaloanele activităţii noastre.

Această orientare a cercetărilor a determinat, ca o primă consecinţă, necesitatea îmbogăţirii şi adîncirii tematicii. În cuprinderea acesteia trebuie să-şi facă loc toate acele probleme care pot accelera progresul viticulturii şi vinificaţiei în ţara noastră.

Derivă de aci, de pildă, prioritatea pe care o vom acorda aprofundării studiilor de genetică aplicată la vita de vie, în vederea creării de noi soiuri destinate îmbunătăţirii sortimentelor, specializării producţiei viticole şi diversificării produselor acestui sector. Aceeaşi atenţie o vom acorda activităţii de creare de noi soiuri de portaltoi, folosind fenomenul heterozis. Urmărirea mutaţiilor şi crearea artificială de forme poliploide vor constitui etape obligatorii în munca de obţinere a unor noi soiuri şi tipuri genetice de vite roditoare şi portaltoi.

Obiectivului de dezvoltare a unei viticulturi diferenţiate funcţional îi vor fi subordonate şi cercetările de agrotehnică viticolă, care vor urmări îmbunătăţirea sistemelor de cultură prin adaptarea acestora la ecosisteme bine definite. Pentru a se putea exploata la maximum condiţiile oferite de mediul natural vom da prioritate cunoaşterii relaţiilor ecologice şi habitatului. Aceste cercetări se vor sprijini direct pe studii de ecofiziologie şi biochimie aplicate la vita de vie.

Cercetările noastre vor trebui să răspundă şi unor cerinţe acute ale sectorului de producere a viţelor altoite prin elaborarea unui sistem de cultură industrială în pepiniere şi şcoala de viţă de vie şi eliminarea, pe această cale, a unor practici manuale, mult învechite şi costisitoare.

În planul nostru tematic se înscriu, în toată complexitatea lor, problemele de amenajare a terenurilor de deal şi a celor situate pe nisipuri, pe care înaintează cu prioritate cultura viţei de vie, ca şi problemele de mecanizare şi irigare, verigi nedespărţite ale complexului agrotehnic al viticulturii moderne.

Practica vinificaţiei aşteaptă şi ea răspuns la numeroase întrebări : tipizarea şi standardizarea vinurilor, elaborarea unor tehnologii noi de vinificare rapidă şi automatizată, de învechire şi stabilizare accelerată a vinurilor, prin metode moderne fizico-chimice, orientarea spre o mai accentuată concentrare şi specializare a producţiei etc. Toate acestea constituie elemente de bază ale planului nostru tematic.

Cuprinderea multiplelor aspecte ale cercetării în domeniul viticulturii şi vinificaţiei se va realiza prin strînsa conlucrare cu staţiunile experimentale din reţea. Ele se vor încadra în planul activ al institutului, prin reprofilare şi specializare, urmărind mai puţine obiective, dar mai sigur legate de problemele majore ale viticulturii.

Acad. prof. Teodor BORDEIANU, directorul Institutului de cercetări pentru pomicultură

Spiritul de echipă, o componentă indispensabilă a activităţii

Gazdă a institutului nostru — care îşi dezvoltă aici o bază materială fundată pe cele mai moderne principii — localitatea Mărăcineni este situată într-o zonă specific pomicolă. Se realizează astfel, şi la modul propriu, o apropiere a cercetării de producţie, apropiere pe care va trebui să o materializeze şi să o adîncească planul tematic, preocupările noastre permanente.

Pornim în noul institut de la rezultate pe care nu le putem trece cu vederea. Timp de un deceniu s-au elaborat procedee şi complexe de măsuri agrotehnice care au dus la organizarea ştiinţifică a producerii materialului săditor, la valorificarea raţională a terenurilor în pantă prin plantaţii de pomi, la mari posibilităţi de sporire a producţiei de fructe. Lucrările întreprinse pentru crearea unor soiuri noi de pomi au înregistrat şi ele unele rezultate.

Dar mai ales în acest domeniu — al creării de soiuri noi de pomi şi arbuşti fructiferi — cît şi în probleme legate de lucrarea şi întreţinerea solului în livadă, de folosirea eficientă a îngrăşămintelor, amendamentelor şi erbicidelor, de cultura intensivă a pomilor, de valorificarea nisipurilor etc. — cercetările întreprinse în cadrul unui institut cu preocupări complexe horticole au rămas în urma exigenţelor mereu sporite ale producţiei, ale cărei rezolvări trebuie să le urmărească cu atenţie şi cercetătorii noştri.

Cu toate acestea, realizările în acest domeniu sînt încă nemulţumitoare.

Acestea şi alte importante teme vor constitui pentru institutul nostru specializat preocupări de prim ordin.

Necesitatea aprofundării problemelor luate în studiu, a abordării lor din unghiuri diferite, în scopul elucidării tuturor necunoscutelor, a influenţat şi modul de organizare a institutului. Cele patru secţii, cu un total de 15 laboratoare, din care două independente, grupează colective largi de specialişti, cu profile diferite, care conlucrează pînă la obţinerea soluţiei finale. Spiritul de echipă trebuie să domine astfel întreaga noastră activitate.

Pentru cuprinderea diferitelor aspecte oferite de varietatea condiţiilor pedoclimatice ale ţării, institutul va coordona activitatea ştiinţifică a unor staţiuni experimentale : şase staţiuni specializate în pomicultură, precum şi patru sectoare şi opt laboratoare din cadrul altor staţiuni experimentale din reţeaua institutului central.

Urmărind, prin planul tematic, unele probleme de cercetare de interes mai general ne vom baza în soluţionarea lor şi pe cercetări cu caracter fundamental. În toate cazurile, eficienţa activităţii noastre o va asigura aportul cercetărilor la dezvoltarea sectorului pomicol al ţării, la sporirea producţiei de fructe.

Institutul de cercetări pentru cultura cartofului şi a sfeclei de zahăr-Braşov. Casa de vegetaţie oferă condiţii pentru minuţioase observaţii, al căror rezultat specialiştii din laboratorul de agrochimie îl notează cu atenţie.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Dr. ing. Ion POPOVICI, directorul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului şi sfeclei de zahăr

Tematică îmbunătăţită şi bază materială corespunzătoare

Născut dintr-o necesitate economică — creşterea producţiilor la două principale culturi, sfecla de zahăr şi cartoful — institutul nostru are menirea să pună la dispoziţia producţiei căile şi mijloacele cele mai eficiente subordonate acestui scop. Evident, în actualul cadru organizatoric şi în faţa noilor sarcini, tematica fostei staţiuni experimentale se dovedeşte o haină prea strîmtă. Includerea deci în planul activităţii noastre de cercetare a unor teme noi, unele cu scadenţă apropiată, altele de perspectivă, stringente pentru producţie, şi aşezarea lor pe o bază ştiinţifică superioară sînt sarcini de primă urgenţă.

În cultura cartofului, de pildă, unul din principalele obiective pe care le avem în vedere este obţinerea de soiuri noi, rezistente la viroze, ca şi a unor soiuri specializate pe direcţii de folosinţă, pentru industrie cu însuşiri culinare şi tehnologice superioare, în obţinerea de soiuri, crearea unor hibrizi şi linii de ameliorare interspecifici va face posibilă transmiterea unor însuşiri şi caractere valoroase noilor soiuri.

În ceea ce priveşte sfecla de zahăr, vom amplifica lucrările de creare a unor soiuri, monogerme şi plurigerme, cu mare plasticitate ecologică, rezistente la boli, temperaturi ridicate, fără lăstărire în primul an şi cu însuşiri tehnologice superioare, precum şi a unor soiuri de sfeclă furajeră cu un conţinut ridicat de zahăr, cerinţe exprimate tot mai insistent de producţie. Aceasta presupune, bineînţeles, aprofundarea, în cadrul institutului, a studiilor privind fenomenele biologice de poliploidie, androsterilitate şi consangvinizare, specifice sfeclei, precum şi a celor de citologie şi embriologie necesare stăpînirii metodelor de ameliorare.

O altă sarcină importantă a institutului — producerea seminţei superelită la cartofi şi sfeclă de zahăr — se va realiza, de asemenea, prin perfecţionarea şi modernizarea procedeelor.

Ridicarea nivelului ştiinţific al cercetărilor noastre este în strînsă dependenţă de baza materială necesară desfăşurării activităţii. Corelarea acestor coordonate este asigurată : în institutul nostru, din cele 2500 de hectare de teren agricol de care dispunem, 300 ha sînt afectate experimentării cartofului şi sfeclei de zahăr.

Amploarea şi diversificarea cercetărilor noastre impun verificarea lor în alte condiţii decît cele specifice zonei în care ne aflăm. E o cerinţă pe care o vom realiza prin conlucrarea strînsă cu trei subcentre de cercetare — Staţiunile experimentale Suceava, şi Lovrin şi un subcentru situat în sudul ţării (pentru determinarea producţiei şi calităţii celor două culturi în condiţii de irigare). Paralel vom colabora cu încă 12 staţiuni experimentale.

Acad. Eugen RĂDULESCU, directorul Institutului de cercetări pentru protecţia plantetor

Se impune rezolvarea unitară şi în complex a problemelor majore

Procesul de intensivizare care caracterizează în prezent agricultura noastră socialistă ridică la rang de problemă majoră acţiuni şi domenii de cercetare determinante pentru mersul ei înainte. Se numără printre acestea şi cercetările de protecţia plantelor. Înţelegerea rolului lor s-a concretizat şi în înfiinţarea Institutului de cercetări pentru protecţia plantelor.

Orientînd tematica de cercetare în direcţiile pe care practica agricolă le indică drept cele mai actuale, activitatea desfăşurată în domeniul protecţiei plantelor, în ultimele 4 decenii, va trebui lărgită şi îmbogăţită. Se află pe prim plan necesitatea fundamentării şi elaborării unui sistem adecvat de luptă integrată contra bolilor şi dăunătorilor plantelor, în vederea diminuării sau înlăturării pericolului pe care-l prezintă azi folosirea neraţională — uneori exclusivă — a substanţelor chimice. Vom dezvolta, în acest scop, cercetările privind combaterea biologică a dăunătorilor, cele legate de sintetizarea şi folosirea unor produse fitofarmaceutice de mare eficacitate, dar mai puţin toxice pentru om, cercetările de elaborare a celor mai compatibile şi eficace amestecuri etc. Se impune, de asemenea, extinderea şi aprofundarea lucrărilor privind remanenţa diferitelor produse, a celor legate de pătrunderea, vehicularea şi localizarea în plante şi organismul animal a substanţelor toxice ce ajung pe sol sau pe suprafaţa plantelor.

Cercetările de protecţia plantelor trebuie să ţină seama de toate progresele înregistrate în procesul producţiei agricole. Extinderea irigaţiei, de pildă, va schimba mult microclimatul şi biocenozele, ceea ce determină studierea noilor condiţii în care se dezvoltă agenţii fitopatogeni şi dăunătorii, pentru a putea elabora metodele corespunzătoare de combatere. Sistemele intensive de cultură — plantaţiile de pomi în forme pitice, culturile din sere etc. — ridică, la rîndul lor, probleme specifice din punct de vedere al protecţiei plantelor.

Rezolvarea unitară şi în complex a unor asemenea probleme majore face necesară conlucrarea activă a specialiştilor în genetică, ameliorare, fitopatologie, entomologie, fiziologie, biochimie etc.

În acest sens, institutului nostru îi revine sarcina de a coordona întreaga activitate de cercetare în domeniul protecţiei plantelor. Aceasta presupune o participare directă la elaborarea tematicii de cercetare a institutelor de ramură (cereale şi plante tehnice, viticultură, pomicultură, legumicultură etc.), îndrumarea metodologică a tuturor cercetărilor de protecţia plantelor, asigurîndu-se, totodată, evitarea paralelismelor şi folosirea mai economică a bazei materiale şi a forţelor de cercetare.

Pentru ca activitatea din centrala institutului să ducă la rezolvarea multitudinii de probleme care se pun, variate de la o regiune la alta, apare necesară concentrarea cercetărilor din staţiuni pe centre mai mari. Se poate crea astfel mai uşor o bază materială care să fie mai eficient folosită.

D. DUMITRU, directorul Institutului de cercetări pentru economie agrară

Nu interpretare descriptivă, ci soluţii

În condiţiile actuale ale dezvoltării agriculturii noastre socialiste, cînd studierea problemelor de economie agrară şi organizarea activităţii unităţilor agricole socialiste capătă o importanţă deosebită, înfiinţarea unui institut de cercetări cu acest profil corespunde unei necesităţi obiective.

Evident avem în faţă un vast cîmp de activitate. Esenţial în abordarea multiplelor probleme care îşi aşteaptă răspuns este ca cercetarea ştiinţifică în domeniul economiei agrare să depăşească stadiul actual de interpretare descriptivă şi să dea soluţii pentru luarea unor decizii de politică economică.

Una din direcţiile principale ale cercetării o constituie perfecţionarea sistemului de planificare şi conducere a agriculturii, atît la nivelul întreprinderilor, cît şi la cel al ramurilor, pentru fiecare din cele două forme — de stat şi cooperatistă. Studiile privind organizarea ştiinţifică a producţiei în întreprinderile agricole vor trebui să precizeze cele mai bune soluţii privind specializarea şi îmbunătăţirea ramurilor din unităţile situate în diferite zone pedoclimatice, să stabilească justificarea economică a introducerii proceselor tehnologice noi, de tip industrial. Derivă de aici necesitatea unirii în acelaşi „flux" a cercetării tehnice cu cea economică.

Mobil esenţial al producţiei, productivităţii şi eficacităţii muncii, problema conteresării materiale a lucrătorilor din agricultură va fi abordată în toată complexitatea ei. În acest context, studiul diferitelor metode de stimulare, mai cu seamă în cooperativele agricole de producţie, reprezintă una din direcţiile principale ale activităţii noastre în perioada imediat următoare.

Creşterea eficacităţii economice în agricultură, mai ales în ceea ce priveşte investiţiile, elaborarea metodologiei calculării preţului de cost, căile de creştere a rentabilităţii în vederea asigurării gestiunii economice proprii se integrează, de asemenea, în rîndul preocupărilor de bază ale institutului.

Această depăşire necesară a stadiului de descriptivism în cercetările de economie agrară va fi asigurată de studii teoretice care vor trebui să fundamenteze cercetările cu caracter aplicativ.

Ca şi în alte domenii, cercetările de economie agrară nu se pot lipsi de experiment. Pentru acest motiv în preocupările institutului intră şi crearea unor centre puternice de cercetare, unde, prin aplicarea şi studierea comparată a diferitelor soluţii, să se ajungă la cea optimă destinată aplicării. Apare necesară, totodată, modernizarea metodelor de cercetare ştiinţifică. Trecerea la metodele de calcul matematic — care vor fi înlesnite de intrarea în funcţiune în anul viitor a calculatorului Dacicc 200 — va asigura nu numai posibilitatea perceperii rapide a realităţii, dar şi operativitatea cercetării.

Dr. V. OŢEL, directorul Staţiunii centrale de reproducţie şi combatere a sterilităţii la animale

Preocupări imediate şi de viitor

Staţiunea centrală de reproducţie şi combaterea sterilităţii la animale are sarcina să studieze, elaboreze şi perfecţioneze continuu metodele de dirijare ştiinţifică a funcţiei de reproducţie în vederea sporirii fecundităţii şi natalităţii la animale.

Trei domenii principale constituie baza activităţii noastre : fiziologia reproducţiei, prevenirea şi combaterea sterilităţii şi însămînţarea artificială.

În fiecare din aceste domenii avem o serie de preocupări imediate : gametogeneza şi fecundaţia, imunologia fecundaţiei şi reproducţia, transplantarea de zigoţi şi diagnosticul timpuriu al gestaţiei, probleme de etiologie şi diagnostic al sterilităţii, elaborarea de metode terapeutice şi profilactice în scopul sporirii fertilităţii la animalele domestice, perfecţionarea metodelor şi tehnologiilor caracteristice însămînţărilor artificiale (extinderea folosirii spermei congelate la taurine, introducerea însămînţării artificiale la porci) şi multe altele.

În complex cu acestea avem în vedere importante preocupări de perspectivă care marchează un stadiu superior al cercetărilor noastre. Utilizarea atomilor marcaţi în problemele de gametogeneză şi fecunditate, extinderea studiilor de imunobiologie în procesele de reproducţie, perfecţionarea metodelor de transplantare a zigoţilor sînt numai cîteva din cele proprii fiziologiei reproducţiei.

În legătură cu prevenirea şi combaterea sterilităţii, ne propunem să realizăm perfecţionarea metodelor de investigaţie în ginecologia veterinară. În acelaşi scop, al îmbogăţirii metodelor de investigaţie şi deci a preciziei diagnosticului şi tratamentului, vom studia şi perfecţiona metoda biopsiei genitale la femele şi masculi. În sfîrşit, în însămînţarea artificială, perfecţionarea mediilor de diluţie şi metodei de conservare prin congelare a spermei în formă de granule sau conservarea sub formă uscată, elaborarea şi introducerea unor metode şi aparate perfecţionate în tehnologia de lucru sînt, de asemenea, preocupări de perspectivă.

Îmbinarea lor armonioasă şi scurtarea la maximum a timpului necesar pentru elaborarea unor rezultate definitive se vor realiza printr-o strînsă colaborare între secţiile de cercetare ale staţiunii cu centrul pilot al unităţii, cu celelalte staţiuni ale I.C.C.A., cu staţiunile de însămînţări artificiale din ţară, precum şi cu unităţile industriale de creştere a animalelor.

Noile perspective

(Urmare din pag. 1)

Călugărească să răspundă fără întîrziere la întrebările unităţilor de producţie, atunci cînd acestea vor trece la aplicarea acestei metode pe suprafeţe întinse.

Diversificarea şi specializarea institutelor de cercetări agricole nu exclud din activitatea lor preocupări de bază, comune. De mare actualitate este aceea a întocmirii unor cît mai judicioase planuri tematice în care, continuîndu-se cercetările începute, dovedite necesare şi eficiente, să se introducă toate problemele stringente pentru producţie, avîndu-se în vedere şi perspectiva. Toate acestea presupun o îmbinare armonioasă între cercetări indiferent de caracterul lor. **Esenţial este să se asigure totdeauna muncii de cercetare o maximă eficienţă economică.** Este o cerinţă pe care o poate satisface tocmai acea legătură directă şi permanentă cu practica, pe care noile măsuri luate îşi propun să o realizeze. Dar ea mai poate fi asigurată şi printr-o largă colaborare între toate unităţile noastre de cercetare cu caracter agricol.

Necesitatea acestei colaborări între institute şi cercetători cu specialităţi diferite derivă şi din alte considerente : ea asigură eficienţa muncii de cercetare şi înlesneşte rezolvarea acelor probleme care sînt comune mai multor institute. Activitatea convergentă a cercetătorilor de diverse profile trebuie să se concretizeze în cele din urmă în elaborarea măsurilor şi recomandărilor complexe cerute de practica agricolă într-un domeniu sau altul.

Revenindu-i această deosebit de importantă menire, de coordonare a activităţii unităţilor de cercetare agricolă, institutul nostru este chemat să contribuie substanţial la sporirea producţiei agricole şi la dezvoltarea agriculturii ţării noastre, în ansamblul ei.

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Colocviu cu lectori și cursanți

Luna aceasta, pe măsura terminării lucrărilor în cîmp, în unitățile agricole au început cursurile noului an de învățămînt agrozootehnic. Care sînt condițiile necesare bunei desfășurări a lecțiilor ? Ce aspecte implică activitatea didactică a specialiștilor din unități ? În ce măsură cursanții reușesc să-și însușească cunoștințele predate? Sînt cîteva din problemele care au făcut obiectul discuției purtate zilele trecute cu lectori și cursanți din regiunea Oltenia.

Părerea lectorilor cu care am stat de vorbă a fost unanimă. Cu cît lecțiile sînt mai strîns legate de activitatea unității, cu atît cursanții se simt mai atrași spre învățămîntul agrozootehnic și își însușesc un volm mai mare de cunoștințe.

— Cu cinci ani în urmă, la începutul „carierei" mele de lector, mărturisea ing. **Vasile Vasilolu**, de la cooperativa agricolă din comuna Stîngăceaua, raionul Strehaia, m-am numărat și eu printre cei care reduceau învățămîntul agrozootehnic la simpla citire în fața cursanților a lecțiilor din manual. Mi-am dat însă curînd seama că acest fel de predare nu duce la rezultatele dorite. Mi-a atras atenția asupra acestui lucru în primul rînd frecvența slabă a cursanților. Am căutat să fac lecțiile mai atractive. O reușită deplină am avut însă numai atunci cînd am adaptat întru totul, organic, manualul, la condițiile concrete ale cooperativei noastre. Mai mult chiar, în acest an, predînd la cercurile de pomicultură și viticultură, am eșalonat de așa natură temele încît să corespundă, în timp, cu momentul efectuării lucrărilor respective în cîmp. Este vorba, îndeosebi, de desfundat, plantat etc. În felul acesta, lecției teoretice i se asigură un fundament practic imediat, iar cunoștințele se cristalizează mult mai bine.

Părerea este susținută și de ing. **Laura Mogîldici**, de la cooperativa agricolă Malu Mare, din raionul Craiova.

— Cooperativa noastră, spunea dînsa, n-a plantat pînă anul trecut viță de vie pe nisipuri, deși dispunea de astfel de terenuri. În 1966 am înființat o plantație de vie pe teren nisipos. Ei bine, de unde pînă atunci cooperatorii nu manifestau nici un fel de interes pentru problemele de viticultură, anul trecut lecțiile privind agrotehnica viței de vie în general, și cea specifică terenurilor nisipoase în special au fost cel mai mult frecventate de membrii cooperativei. Anul acesta, după cît îmi dau seama, cel mai mare interes îl trezesc problemele de irigații, lucrare nouă pentru unitatea noastră.

Mai mulți cursanți de la cooperativa agricolă din Plopi, raionul Strehaia, printre care **Ștefan Ion, Ion Gîrjoabă** și **Vasile Topală**, scoteau în evidență un alt aspect deosebit de important pentru însușirea și cimentarea cunoștințelor. Și anume, relevau rolul pe care îl au loturile demonstrative și experimentale în acțiunea de promovare a tehnicii noi. Cooperativa dispunînd de laborator agricol, a organizat în cadrul acestuia mai multe experiențe, avînd ca teme utilizarea atrazinului la cultura porumbului, fertilizarea și folosirea rațională a pășunilor etc.

— Rezultatele obținute pe loturile demonstrative și experimentale, spunea **Alexe Tiriplică**, inginerul agronom al cooperativei, constituie cel mai eficient material didactic. În ce mă privește, am adunat împreună cu cursanții mostre de plante și semințe, am întocmit o seamă de planșe, schițe și grafice comparative, am recoltat probe de sol, așa încît să pot asigura lecțiilor un caracter cît mai atractiv. **O problemă pe care aș dori însă s-o reliefez este lipsa unor aparate de laborator, absolut necesare, cum sînt pehametrele, termometrele de sol, pluviometrele, pe care pînă în prezent n-am reușit să le găsim în comerț.**

Aceeași observație a făcut-o și inginerul Petru Otulescu, de la cooperativa agricolă din Corcova. Și la această unitate, cu toate stăruințele depuse, nu s-a reușit să se asigure măcar aparatura și instrumentarul minim pentru laboratorul agricol. „Deși avem o mulțime de diafilme, relata inginerul cooperativei, nu le putem folosi din cauză că nu dispunem de epidiascop. Am încercat să procurăm, dar n-am găsit".

Lucrul acesta oglindește, firește, și o slabă preocupare din partea consiliilor agricole. Mai mult chiar, **faptul că au fost repartizate diafilmele acolo unde nu sînt posibilități de utilizare a lor dovedește că distribuirea materialului didactic se face uneori la voia întîmplării, fără să se cunoască nevoile reale ale fiecărei unități. De altfel, unii dintre lectori mărturiseau deschis că numai întîmplător reușesc „să pună mîna" pe planșe, broșuri etc., cu ocazia unor ședințe pe care le au la centrul de raion.**

O problemă încă nerezolvată integral este și cea a manualelor pentru cursanți. La cooperativa agricolă din Plopi, de pildă, pentru cele două cercuri de aprofundare a cunoștințelor, la cultura plantelor de cîmp, există un singur manual, cel al lectorului. Nici la cooperativa agricolă din Tencănău, raionul Craiova, la cercul de aprofundare a cunoștințelor privind agrotehnica terenurilor în pantă, nu se asigurase, pînă zilele trecute, manuale pentru toți cursanții. **Această stare de lucruri se datorește faptului că în majoritatea raioanelor rezolvarea problemei respective a fost lăsată aproape exclusiv pe seama unităților, prin recuperarea de la membri a manualelor din anii trecuți.**

*

Cele cîteva aspecte consemnate atestă faptul că în cooperativele agricole din regiunea Oltenia, deși cursurile agrozootehnice au fost deschise, mai sînt de rezolvat o seamă de probleme. **Consiliile agricole și uniunile cooperatiste au datoria să sprijine într-o mai mare măsură cooperativele agricole, astfel încît activitatea cercurilor de învățămînt agrozootehnic să se desfășoare în cele mai bune condiții. O atenție deosebită trebuie acordată asigurării manualelor pentru întregul număr de cursanți, precum și procurării și utilizării chibzuite a materialului didactic. De asemenea avînd în vedere că în aceste zile se încheie convențiile între întreprinderea regională cinematografică și cooperativele agricole pentru filmele documentare ce vor rula pe întreaga perioadă a cursurilor, se cuvine ca acțiunea să fie bine îndrumată, pentru a se asigura o cît mai deplină concordanță între tematica filmelor și cea a lecțiilor.**

P. VOICULESCU

DIALOG: REDACȚIE — CITITORI

Iustin GHEȚIU — tehnician mecanic la S.M.T. Gura Idrici, raionul Vaslui :

Ca absolvent al școlii tehnice de maiștri — promoția 1967 — puteți ocupa, prin concurs, un post vacant de maistru în specialitatea dv. Întreprinderea unde ați lucrat ca muncitor calificat înainte de a obține diploma de maistru nu are obligația să vă încadreze maistru dacă nu are un asemenea post vacant.

Absolvenții școlilor tehnice de maiștri pot ocupa funcția de tehnician II. Pentru funcția de tehnician I se cere în plus o vechime de cel puțin 5 ani în funcții tehnice

Georgică HOREICĂ — contabil șef la cooperativa agricolă Săveni, raionul Fetești :

Orice lucrător din cooperativa agricolă care are calitatea de salariat (angajat pe bază de contract de muncă și cu carte de muncă) plătește impozit pentru toate veniturile ce le realizează din munca de salariat, indiferent sub ce formă se materializează veniturile (bani, bani și zile-muncă sau numai zile-muncă).

Ing. Vasile TOTOLICI — Bîrlad :

Rezolvarea problemei despre care ne-ați scris (obținerea transferului de la o cooperativă agricolă la alta, în cadrul aceleeași regiuni) este de competența consiliului agricol regional.

Traian PRODAN — comuna Moneasa, raionul Gurahonț :

Din scrisoarea dv, am reținut că aveți unele datorii față de un consătean și vreți să le achitați cedîndu-i acestuia din zilele-muncă efectuate de dv. Datoria trebuie plătită, dar nu așa. Nu se admite ca membrii cooperatori să cedeze zile-muncă unii altora pentru diferite obligații personale ce le au unii față de alții.

Un grup de elevi din raionul Corabia :

Absolvenții școlilor tehnice cu profil agricol, care au fost trimiși la școlarizare de către fostele gospodării agricole de stat și care vor fi repartizați să lucreze în cooperativele agricole, vor fi retribuiți pe bază de zile-muncă, în raport cu funcția ce o vor îndeplini.

În cooperativele agricole, tehnicienii pot îndeplini următoarele funcții (după specialitatea ce o au) : brigadier, tehnician pentru anumite culturi sau specii de animale, pentru loturi semincere sau culturi irigate, contabil, responsabil cu valorificarea produselor și aprovizionarea tehnico-materială, tehnician mecanic pentru sectorul auto și mecanic.

Ing. Ioan PÎSLARU — tehnolog șef la I.A.S. Broșteni, raionul Iași :

Salarizarea personalului din cadrul întreprinderilor agricole de stat și fermelor de producție agricolă — ne-a informat Departamentul G.A.S. — urmează să se facă cu respectarea nomenclatorului de funcțiuni în vigoare. Își mențin salariul avut pe vechile locuri de muncă numai specialiștii din întreprinderile agricole de stat experimentale înființate în baza H.C.M. nr. 611/1967, încadrați pe funcția de șef de fermă.

Dionisie POP — Luduș :

Informîndu-ne la Casa de pensii a membrilor cooperativelor agricole de producție am aflat că printr-o circulară s-a dispus ca sumele datorate de cooperatori pentru contribuția personală la formarea fondului de pensii să fie reținute pe borderourile de plată a avansurilor la ziua-muncă.

Rubrică redactată de M. BORZA

Olăritul, artă tradițională a locuitorilor din comuna Corund, regiunea Mureș Autonomă-Maghiară. În fotografie : maistrul Ludovic Istvan, executînd desene pentru o serie de viitoare lucrări.

Cînd buna gospodărire cedează pas cu pas

(Urmare din pag 1)

apă limpede, iar sectorul zootehnic va avea apă la discreție. Dar, bătălia pentru apă merită să fie dusă !

Fiindcă ne aflăm în incinta fermei Hîrșova, să vorbim despre gospodărire. Între clădirile frumoase, construite gospodărește, cu confort modern, care formează acest mic orășel se întinde o cîmpie întreruptă de bălți, pe care rațele și-au făcut paradis — plină de gunoaie și sticle sparte. Cît de ușor s-ar amenaja totul cu cîteva căruțe de pietriș și cu cîțiva buni gospodari.

Sala de mese a cantinei I. A. S. Vadu Oii e curată, mobilierul colorat creează acel cadru plăcut pe care trebuie să-l aibă. Dar... dacă privești puțin dincolo, în bucătărie, sub sobă, prin colțuri, pe pereți îți piere pofta de mîncare. Anul trecut, Inspectoratul sanitar de stat al raionului Hîrșova a aplicat amenzi pentru lipsa de igienă. Se zice că o vreme s-a menținut curățenia, apoi, treptat, ea a cedat metru cu metru în fața neglijenței. De altfel, și în alte cantine ale fermelor Vadu Oii, Făgărașu, Rahmanu există loc de mai bine, pentru îmbunătățirea meniului, pentru mai multă curățenie.

Nu e lipsit de interes ca la acest capitol al alimentației să mai amintim un aspect. Pentru fierarii și sudorii de la atelierul mecanic al fermei Vadu Oii — deși întreprinderea are multe vaci cu lapte — se dă ca antidot... lapte praf. Or, să recunoaștem, condițiile pentru pregătirea laptelui într-un atelier mecanic nu sînt cele mai indicate și soluția pare cel puțin ciudată.

În analiza pe semestrul I 1967, medicul circumscripției Rahmanu menționa că la controlul efectuat în dormitoarele comune ale I. A. S. „lenjeria nu a fost găsită curată". Procesul verbal încheiat cu acest prilej poartă mai multe semnături, printre care și aceea a inginerului Aivas Mustafa. Au trecut de atunci patru luni. Măsurile care s-au luat, mai corect care nu s-au luat, au făcut ca în dormitoarele comune de la ferma Făgărașu, pe care le-am văzut, pînza cearșafurilor și a pernelor să aibă culoarea frunzelor de toamnă. Unul din interlocutorii noștri, șofer, ne spune necăjit : „În șase săptămîni o singură dată am avut lenjeria de pe pat curată". De altfel, nici baracamentele în care se află dormitoarele comune nu au darul să creeze un interior agreabil. Alături, clădirea fostului sediu administrativ, impunătoare, cu zece camere luminoase, cu zece lacăte la uși, așteaptă să capete o utilizare. Tovarășul inginer I. Trandaf, directorul întreprinderii, ne-a asigurat că în curînd se vor amenaja aici locuințe pentru salariații permanenți și chiar pentru sezonieri.

Poate așa se va rezolva o altă problemă veche și cunoscută de toți cei ce lucrează în întreprindere : dormitoarele comune ale familiștilor. Oricît de jenant ar fi să vorbim despre acest lucru, o facem, pentru că trebuie găsită o soluție. Acești muncitori vin să lucreze și să trăiască aci nu o zi-două, ci o sută (trei luni pe an) și se cuvine să aibă condiții mai potrivite cu secolul nostru. O împărțire oarecare a camerelor, un sistem de paravane orice, e binevenit, ca să înlăture spectacolul degradant a 6—10 familii, bărbați și femei, adunate laolaltă în spațiul dormitorului, cu bagaje, cu haine, cu obiceiurile de-acasă, cu respectarea mai mult sau mai puțin riguroasă a igienei.

Dacă sîntem înclinați să admitem unele neglijențe în dormitoarele comune ale muncitorilor sezonieri, pentru că există scuza popasului de scurtă durată, ce motive se pot invoca atunci cînd dormitorul comun constituie CASA unui om, locuința lui permanentă. Ce tristețe inspiră acest dormitor din ferma nr. 1 Vadu Oii, cu paturi de fier suprapuse, cu un lighean și un scaun, fără preș, fără dulap, fără o perdeluță care să îmbuneze lumina.

S-ar putea crede că, în schimb, orele libere se pot petrece plăcut la clubul aflat în camera vecină. Dar cum ? Responsabilul clubului, tovarășul Grigore Dumitru, a adunat aici cele două televizoare, aparatul de radio, jocurile de șah, a pus un lacăt la ușa clubului și a plecat pentru trei luni la o școală.

Rîndurile noastre se adresează nu numai conducerii acestor unități, ci tuturor celor în drept, care sînt chemați să arate mai multă grijă, mai multă răspundere pentru condițiile de viață ale lucrătorilor agricoli.

ECONOMIE ȘI FOLCLOR

(stenogramă)

La sediul Direcției regionale C.E.C. Ploiești, în biroul tovarășului director Emil ARSENIE, după ce s-a consumat momentul formalităților de prezentare :

— Știm ce vînt v-a adus. Luați loc. „N-o să vă dezamăgim. Gazetele scriu prea rar despre activitatea noastră — o dată pe an ! — așa încît am pregătit statisticile tradiționale.

— De astă dată însă am dori ceva deosebit, care nu s-a mai spus...

Ușor descumpănit, interlocutorul nostru a împins la o parte, nu fără părere de rău, o foaie pe care erau înscrise următoarele cifre : în regiune există 397 000 de posesori de librete C.E.C., reprezentînd un sfert din numărul locuitorilor, din care 154 000 se află în mediul rural ; soldul depunerilor populației de la sate a crescut cu 31 la sută în 1967, pînă la sfîrșitul lunii octombrie, față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

— C.E.C.-ul este instituția care cultivă o străveche virtute a poporului, sentimentul agoniselii, opus cheltuirii fără măsură : înțelepciunea populară a creat, de-a lungul vremii, multe vorbe de duh și proverbe pe această temă. „Adună de unde ai semănat" sau „Strînge cu firu, să ai cu grămada" sînt două zicale bătrînești, care îndeamnă la cumpătare și la prevedere — în timp ce altele ironizează pe cei ce-și irosesc banii și bunurile : „Strînge cu acul și cu lopata împrăștie", „Mîna risipitorului e ca un ciur cu găuri", „Tatăl adună paiele ca aurul, fiul risipește aurul ca paiele", „Sacul zgîrcitului n-are gură, al risipitorului n-are fund".

Că e în firea țăranului român să-și gospodărească cu grijă avutul, că veniturile sale obținute prin munca în cooperativa agricolă au sporit simțitor, reiese și din datele noastre (și-a apropiat din nou foaia aceea). *La cooperativa agricolă din Timboiești, toți membrii cooperatori își depun economiile la C.E.C. ; la Băleni există un libret la fiecare al doilea cooperator ; în comuna Matei Voievod proporția este de 1/3. Radu Văraru din Sihlea, Marioara Toma din Doicești, Dumitru Marcu din Șotînga, Gheorghe Jipa din Merei și mulți alții și-au construit case, depunînd la C.E.C. fiecare leu care le prisosea. Dumitru Dobriță din Lopătarii Buzăului răspunde, oricui întreabă cum a izbutit să-și mobileze locuința, cu o cugetare de inspirație folclorică : „Celui cu economie, suta îi este o mie".*

În popor se zice că „E mai greu a păstra, decît a cîștiga" ; dacă extindem înțelesul acestui aforism la sfera de preocupări a C.E.C.-ului, el se adeverește, în sensul că o dată depuși banii, pe unul din instrumentele de economisire, te poți trezi peste noapte — mai exact la sfîrșitul fiecărui trimestru — proprietarul unui autoturism. Din 44 de mașini atribuite în acest an în regiune, 17 au luat drumul satelor.

Știți, de bună seamă, că există și alte forme menite să stimuleze interesul cetățenilor pentru economisirea banilor la C.E.C. N-o să mă refer la ele. În schimb, aș spune cîteva cuvinte în legătură cu una care... nu există. În prezent, la țară sînt foarte populare motoretele „Carpați" de fabricație românească, practice, rezistente, ușor de întreținut. Mă gîndesc că n-ar fi rău ca la o depunere de numai 500 lei pe librete cu dobîndă și cîștiguri în motorete „Carpați", acestea să fie atribuite celor norocoși.

Cu ce aș vrea să încheiați ? V-aș interesa încă o maximă din tezaurul folcloric ? În popor se zice că „Trei prea mult și trei prea puțin vatămă pe om : prea mult să vorbească și prea puțin să știe ; prea mult să cheltuiască și puțin să aibă ; prea mult preț să ceară și puțin să muncească".

p. conf.
Ion MARINA

CONCURSUL NOSTRU ILUSTRAT

Știți să răspundeți ?

Publicăm în acest număr a saptea serie de întrebări.

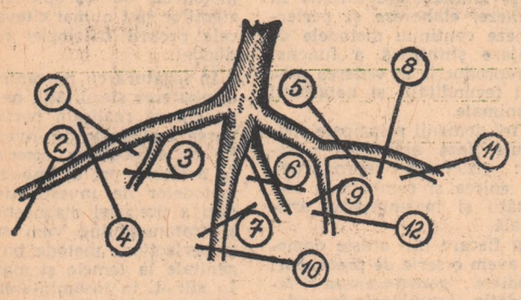

În desenul de mai sus este schițată fasonarea rădăcinilor unui pom, în vederea plantării. Pentru a obține 10 puncte, trebuie să indicați toate cifrele care corespund retezărilor corect executate.

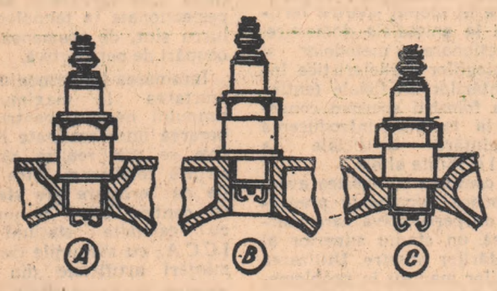

Tot pentru 10 puncte, trebuie să indicați litera care reprezintă poziția normală a bujiei în camera de ardere, conform desenelor alăturate.

POȘTA CONCURSULUI

Ioan MERDARIU — profesor, comuna Buciumeni, raionul Tîrgoviște :

„În cazul cînd răspunsurile date la unele întrebări vor conține greșeli de mai mică importanță veți acorda mai puțin de 10 puncte sau veți considera răspunsul ca inexact ?", ne întrebați dv.

Juriul concursului va analiza cu toată competența fiecare răspuns. Pentru orice greșeală răspunsul va fi considerat inexact și participantul în cauză nu va primi nici un punct. De asemenea, nu vor fi luate în considerare nici răspunsurile care nu vor fi însoțite de cupoanele de participare.

Leontina NUȚIU — comuna Sintioara, raionul Sighișoara și Gh. TOMESCU — Făurei :

Premiile se vor acorda prin tragere la sorți. Se înțelege că la tragerea la sorți vor participa numai concurenții care au dat răspunsuri exacte la toate cele 10 serii de întrebări.

*

Reamintim că răspunsurile, însoțite de cupoanele de participare, se vor trimite toate odată, la sfîrșitul concursului, după publicarea celor 10 serii de întrebări, adică la sfîrșitul lunii decembrie a.c.

CUPON DE PARTICIPARE **nr. 7**

UZINELE TEXTILE „MOLDOVA" BOTOȘANI

produc :

- **pînză albită**
- **zefiruri (uni, carouri, în dungi)**
- **articole din celofibră pentru fuste etc.**
- **doc**
- **finet (uni și dungi)**
- **Răchita**
- **Liviu (cămăși confecții)**

Cronică judiciară

Cît timp a fost președinte al cooperativei agricole din comuna Căldăraru (în preajma Capitalei), Tața Ionel a socotit că poate face orice cu averea obștească, fără să întrebe și fără să dea socoteală cuiva. Își construia omul o casă în comuna Pantelimon. Și cîte nu-ți trebuie cînd te apuci să ridici o casă nouă ? Avea nevoie, printre altele, de cherestea, nu în cantitate mare, numai 0,200 m cubi. Cooperativa dispunea de asemenea material. Atunci, de ce să-l caute aiurea ? Un simplu bon de mînă și treaba s-a aranjat. Repede și mai ales... pe gratis. Mai precis spus, repede și pe banii cooperativei. Cu banii cooperativei a plătit și transportul cărămizilor pe ruta București-Pantelimon.

I-a trebuit apoi butelie de aragaz și a luat-o tot de la cooperativă. Pe asta, chipurile, a plătit-o... cu 290 de lei.

Pentru aceste hoții, Tața Ionel a fost condamnat la 5 luni închisoare corecțională. Timp suficient ca să chibzuiască și să înțeleagă unde poți ajunge cînd n-ai „cherestea".

La I.A.S. Băneasa, raionul Giurgiu, erau doi tractoriști : Brănescu Nicolae și Burcea Ion. Erau, pentru că acum nu mai sînt. Și-au schimbat domiciliul. Primul pentru 6 luni, al doilea pentru 4 luni. Au încercat ei să scape cu fața curată, dar nu le-a mers. Recursurile le-au fost respinse.

Pentru ce au fost condamnați ? Pentru faptul că, în cursul lunilor noiembrie și decembrie 1966, în loc să-și vadă de treburile lor, s-au apucat să facă transporturi de coceni de pe cîmp, pentru diverși cetățeni din comuna Frasinu. Cu plată ; și, bineînțeles, banii îi băgau în buzunar. Pentru fiecare transport pretindeau sume variind între 75—200 de lei. Dacă pe lîngă asta, mai puteau „ciupi" și ceva păsări, cîțiva litri de vinișor, de țuiculiță, cu atît mai bine. Dar, pînă la sfîrșit, nu le-a fost bine deloc. Le-a ieșit, cum se spune, țuica pe nas.

Cui nu-i plac mieii ? Le plăceau foarte mult și îngrijitorilor de animale Mitu Dobre și Babeș Ghinea, de la cooperativa agricolă Făcăeni, raionul Fetești. Și nu numai mieii, ci și pieile lor. Lucrînd la turma de oi a sus-numitei cooperative, în perioada aprilie—mai 1967 au furat împreună 8 miei și 16 piei de miel. Tribunalul i-a condamnat la cîte 3 luni închisoare corecțională și la acoperirea sumei de 1 120 de lei, cît reprezintă prejudiciul adus cooperativei.

O fi mielul blînd, dar justiția nu iartă.

Al. GEORGESCU

SPORT

„Cupa Agriculturii" ediția 1967

TROFEUL OFERIT DE CĂTRE REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" A REVENIT REGIUNII OLTENIA

În acest an, competiția de masă „Spartachiada de vară" la sate, dotată cu „Cupa Agriculturii", a fost cîștigată de regiunea Oltenia, unde, la etapele raionale, pe centre de raioane și la cea regională au fost mobilizați — în raport cu numărul raioanelor existente — cel mai mare număr de sportivi, obținîndu-se, totodată, și rezultate tehnice foarte bune la cele 10 discipline sportive obligatorii ; volei, handbal, fotbal, ciclism, oină, atletism, înot, haltere, gimnastică și popice.

La întrecerile organizate în cadrul „Cupei Agriculturii" au luat parte un mare număr de tineri și tinere din toate cele 495 de asociații sportive sătești ale regiunii Oltenia.

La finala competiției disputată cu prilejul „Zilei recoltei", în 4 centre — Bălești, Caracal, Tr. Severin și Calafat — s-au evidențiat în mod deosebit, ca și la etapele anterioare, sportivii din comunele raioanelor Bălești, Caracal și Gilort.

În desfășurarea „Cupei Agriculturii" în acest an, rezultate bune au fost obținute și de către regiunile București, Crișana, Cluj și Bacău.

În ziua de 25 noiembrie 1967, în sala căminului cultural din Goicea Mică, raionul Bălești, (unde au fost obținute rezultate bune în organizarea activității sportive, asociația sportivă de aci fiind declarată fruntașă pe regiune) — a avut loc o frumoasă festivitate în prezența unor membri ai Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a președinților consiliilor raionale Bălești, Caracal și Gilort și a unui număr mare de membri ai celor două cooperative agricole din comuna Goicea, au fost înmînate premii în echipament și materiale sportive raioanelor de mai sus și asociațiilor sportive din Goicea Mică, Țicleni și Celaru, unde s-au realizat anul acesta cele mai bune performanțe în întrecerile din cadrul „Cupei Agriculturii".

Cu acest prilej, continuînd tradiția anilor precedenți, din partea revistei noastre, a fost înmînată tovarășului Augustin Brînduse, președintele Consiliului regional pentru educație fizică și sport Oltenia, cupa oferită de către revista „Agricultura socialistă" regiunii cîștigătoare a acestei importante competiții de masă.

I. ALEXANDRU

VARIETĂȚI

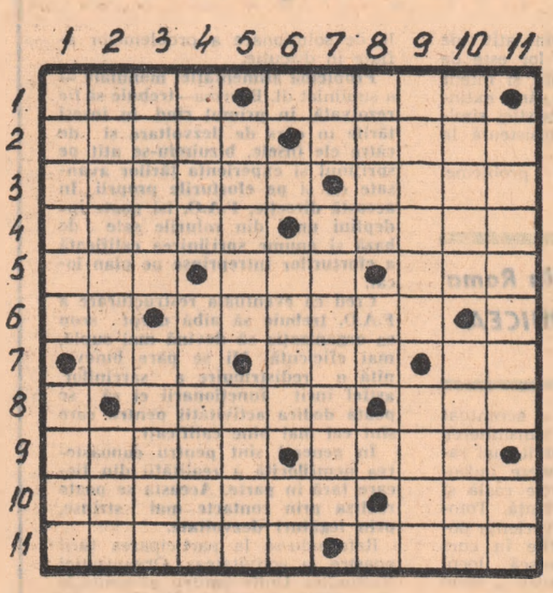

„ROADE"

ORIZONTAL : 1) Fruct... cu văpăi — Un fruct roșu, de pădure ; 2) Miros plăcut — Se prepară și din fructe ; 3) Fruct uscat, prevăzut cu o aripă subțire — A pictat tabloul „Struguri și mere" ; 4) Macagii — Necoaptă ; 5) Fluviu în Europa — Pom fructifer — La Voroneț ! ; 6) Spetează — Fructele lor au culoarea neagră ; 7) Îți lasă gura... — La intrare — Urcă pe podiumul învingătorilor ; 8) Una din cele trei zeițe care s-au certat pentru un măr — Prefix pentru albine ; 9) A mincat destul — Nu se potrivește... în perete ; 10) Strugure necopt — Mare amator de zmeură ; 11) Centru în podgoria Drăgășani — Autorul poeziei „Cireșul".

VERTICAL : 1) De pildă, alunarii — Autorul poeziei „Fragile" ; 2) Viță de vie pusă pe araci — Puțină bragă ! ; 3) „Vulpile în vie" de Feuchtwanger — Depozit pentru știuleții de porumb ; 4) Gustul migdalelor — Copți (fig.) ; 5) Comună pășărilor și avioanelor — Din vechea Grecie ; 6) Fructele lui sînt apreciate de veverițe — Aprobare ; 7) În borcan ! — Regiune în vestul țării ; 8) Rareori — Poftim ! ; 9) Preparate din fructe — Ascuțit ; 10) A scris romanul „Pămîntul fructelor de aur". — A proteja ; 11) Plantă ierbacee tropicală cu fructe puternic aromate (pl.) — Consoane.

George MARINĂ
Sibiu

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„DIVERTISMENT"

ORIZONTAL : 1) Barza — Briu ; 2) Ulei — Urări ; 3) Coală — Arat ; 4) Ac — Elită — A ; 5) Tac — Ita — Pr ; 6) Aramă — Role ; 7) Es — Neică ; 8) O — Tată — Ață ; 9) Prese — Iris ; 10) Toli — Suită.

„Prima vînătoriță românâ"

Vînătoarea a fost, din cele mai vechi timpuri, o îndeletnicire specific bărbătească, așa încît nici chiar în poveștile vînătorești nu se pomenește de vreo Diană adevărată. Bineînțeles, pînă în vremea noastră, cînd femeia a pătruns cu îndrăzneală și în acest sector de activitate. O „inaugurare" a făcut-o, cu mai multe decenii în urmă, o moldoveancă — Zenobia lui Alecu Andronic, de la Negrești-Iași. În anul 1894, această destoinică fetișcană avea 15 ani și practica vînătoarea. O revistă a timpului, „Universul literar", după care reproducem și portretul grațioasei Diane, ne-o semnalează ca fiind **prima vînătoriță română** și ne-o descrie astfel : **„D-ra Zenobia este de o frumusețe rară. Este crescută la țară, departe de oraș. Cunoaște gospodăria și agricultura și vorbește perfect limba franceză. La vînătoare trage cu pușca mai de folos decît un bărbat și totdeauna se întoarce din bătaie cu tolba plină".** Douăzeci de ani mai tîrziu — în 1914 — o bucureșteancă — Lili Izvoranu — devenise cea mai renumită trăgătoare la sitari.

Plante rare

Chemarea, pe care revista noastră a adresat-o, în nr. 45, cititorilor care cunosc existența, în regiunile lor, a unor plante rare, a avut ecou. Primul care ne-a răspuns a fost profesorul Aurel Anton, din Vultureni, regiunea Cluj.

Cerem scuze corespondentului nostru pentru a nu putea reproduce decît parțial interesanta sa scrisoare.

La faima floristică a Transilvaniei, această străveche provincie românească, contribuie și prezența a numeroase exemplare de plante rare, adevărate monumente ale naturii. La circa 3—4 km nord de Cluj, de o parte și de alta a Văii Finațelor, se află rezervația botanistică Finațele Clujului. Printre cele 450 de plante care cresc spontan aici, se află numeroase exemplare de xerofite (plante adaptate la uscăciune), care se mai găsesc doar în Asia, Europa răsăriteană și apuseană. În imediata apropiere a comunei Suatu, pe dealul numit de localnici „la Tigle", se află o rezervație botanistică pentru care cea mai caracteristică specie este Astragalus Peterfii („Cosasul lui Peterfi), plantă endemică (plante limitate în răspîndirea lor la o regiune, la o țară sau la o insulă oarecare) cunoscută pînă în prezent în România numai în acest loc.

În apropiere de Luduș, în hotarul comunei Zaul de Cîmpie, crește „Bujorul de stepă" (Paeonia tenuifolia). Acest bujor, cu frunze înguste și cu un aspect frumos, are o deosebită importanță științifică, deoarece dăinuie de circa 10 000 de ani.

În uriașa despicătură, prin bariera de calcar pe care valea Hășdatelor în drum spre Arieș a dat naștere Cheilor Turzii, se află o renumită rezervație botanistică, a cărei faimă a trecut de mult granițele țării. Dintre cele 997 de specii de plante ce se află aici, amintim Allium obliquum, un usturoi rar ce nu crește decît în Turkestan, Ferula sadleriana, ce nu se mai găsește decît în Ungaria, sau Aconitum fissurae, Carduus fissurae, Dianthus integripetalus și Heracium tordarum, plante ce nu se găsesc nicăieri în altă parte.

În rezervația naturală Scărișoara-Belioara, ce se întinde pe un imens platou calcaros, înconjurat de înălțimile șisturilor cristaline ale Munților Gilăului, spre vest de Turda, se găsesc „Iarba țepoasă" (Soslerietum rigidae) și Saponaria bellidifolia, plantă predeluvială, care crește doar în Albania, în Munții Italiei, într-un singur loc în Franța și în vîrful Suscului în valea Cernei. În locul amintit mai cresc „Sărbezelele" (Arctostaphylos uvaursi), plantă care s-a încetățenit aici de multe milioane de ani.

O interesantă scrisoare ne-a trimis și ing. Romulus Papeș, din Sînnicolau Mare, care semnalează existența unor plante rare în orașul său și, totodată, propune extinderea culturii castanului comestibil. Ca să nu mai fie plantă rară !

DE LA LUME ADUNATE

SE CAUTA UN NUME ... IN REZUMAT

La una din școlile din Honolulu a intrat în clasa I fiica cea mai mică a unui proprietar de restaurant. Numele acestei fetițe nu a putut fi pînă acum înscris în catalog, din cauză că e prea lung : se compune din 99 litere și sună în limba hawaiană cam așa : Napuamohalaonaanekavehivehionakuahiveanenavabakehoonkakèhaalekeeaonanainananiakekeoaogawailikavanoo. Acest nume înseamnă : „Nenumăratele și minunatele flori din munți și văi umplu Hawaiul în lung și în lat cu miresmele lor". Acum învățătorii caută să găsească pentru numele fiicei proprietarului de restaurant o prescurtare care să păstreze în esență sensul numelui întreg.

DE-ALE BEȚIVILOR

Beat criță, un tînăr de circa douăzeci de ani a intrat de curînd într-un post de poliție din Narvik (Norvegia), s-a instalat la o masă și a început, foarte zgomotos, să ceară de băut „din specialitatea casei". Văzînd că nu poate fi convins cu duhul blîndeței că a greșit adresa, polițiștii i-au servit specialitatea casei : un arest de trei zile, pentru provocare de scandal și dezordine.

NU MIROSUL, CI AUZUL.

Biologii finlandezi Osterholm și Bergman au făcut observații interesante asupra vulpilor nord-europene. Ei au ajuns la concluzia că, în pofida părerii existente pînă acum, mirosul are un rol secundar în căutarea prăzii. Vulpile au un auz foarte fin. Cu ajutorul lui, ele află exact unde găsesc prada.

PENTRU ORICE ATAC EXISTĂ O APĂRARE

S-a vorbit mult, în ultimii ani, despre capacitatea liliecilor de a emite ultrasunete cu ajutorul cărora își detectează prada — insectele nocturne. Ultrasunetele se propagă în aer și, în momentul în care întîlnesc un obstacol — o insectă de pildă, — se întorc și „informează" liliacul asupra existenței unei victime posibile.

Dar pentru orice atac există și o apărare. Fluturii de noapte — și, probabil, nu numai ei — dispun de organe auditive, situate de o parte și de alta a toracelui, cu care recepționează ultrasunetele emise de liliac și se feresc din calea dușmanului. Reacția este mai mult sau mai puțin promptă, în funcție de situație.

În cursul experiențelor realizate de cercetătorul american Kenneth Roeder, au fost emise, cu ajutorul unei instalații corespunzătoare, ultrasunete de diferite intensități. Dacă ultrasunetul este slab, un fluture de noapte care se apropie de sursă orizontal face o cotitură și se abate din calea undelor „considerînd" că dușmanul este încă departe. Dacă, dimpotrivă, semnalul e puternic, fluturele își întrerupe dintr-o dată zborul și se lasă să cadă la pămînt ca o piatră.

Fără îndoială că acest sistem de detecție îi scutește, în bună măsură, pe fluturii de noapte de întîlnirile... nedorite cu liliacul. Este interesant de remarcat că, în ciuda simplității sale, apărarea insectei se bazează pe existența unui sistem nervos, firește, mai simplu decît al omului, dar de o sută de ori mai complex decît cele mai rafinate mașini electronice de calcul.

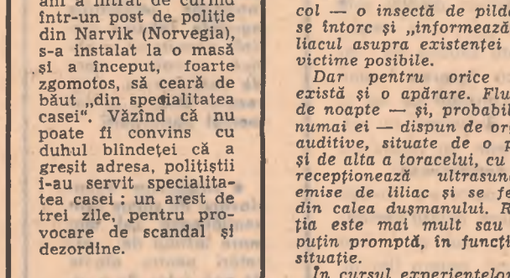

TRACTORUL : — Iartă-mă tov. ospătar că am venit aici, dar am auzit că aveți... remiză !

Desen de Al. CLENCIU

ABONAȚI-VĂ LA REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

Citiți „ALMANAHUL ȚĂRĂNIMII"

Zilele acestea, în toate comunele și unitățile agricole, se primește „Almanahul țărănimii" 1968.

Acesta cuprinde un număr însemnat de materiale despre viața și frumusețile din patria noastră, reportaje, note de călătorie din țară și de peste hotare, file de calendar, pagini de magazin și umor, nuvele, sfaturi, noutăți, curiozități și altele.

Almanahul se prezintă bogat ilustrat, ceea ce îi dă o notă și mai mare de atractivitate.

„GAZETA FINANȚELOR"

ORGAN AL MINISTERULUI FINANȚELOR ȘI AL BĂNCII NAȚIONALE PUBLICĂ :

Articole de specialitate, consultații, articole de îndrumare și analiză, în sprijinul lucrătorilor din unitățile financiar-bancare, al organelor de control economic-financiar, al lucrătorilor financiari și contabili din întreprinderile și organizațiile economice, privind rezolvarea problemelor economico-financiare pe care le ridică practica de zi cu zi ;

răspunsuri la întrebările cititorilor privind aplicarea instrucțiunilor de lucru ale instituțiilor centrale ale sistemului financiar și de credit, interpretarea unor acte normative în legătură cu drepturile de personal etc ;

discuții privind îmbunătățirea metodelor și instrucțiunilor de lucru ale unităților financiare și bancare.

Gazeta se difuzează numai pe bază de abonament plătit anticipat.

Abonamentele pentru lucrătorii sistemului financiar și de credit se fac în aceleași condiții și la același preț ca și în anul precedent, prin difuzorii voluntari din unități, direct prin administrația gazetei.

Întreprinderile, instituțiile și lucrătorii din afara sistemului financiar și de credit pot face abonamentele prin oficiile poștale.

Costul unui abonament anual este de 52 lei.

Pentru a vă asigura primirea cu regularitate a gazetei **ABONAȚI-VĂ DIN TIMP PE ANUL 1968 !**

A N U N Ț

COOPERATIVA AGRICOLA DE PRODUCȚIE DIN COMUNA URZICENI, RAIONUL CAREI, REGIUNEA MARAMUREȘ :

— PRIMESTE COMENZI FERME PENTRU CONFECȚIONAREA IN ANUL 1968 A 300 000 BUCĂȚI CĂRĂMIZI. Dimensiuni 28x14x7. Prețul 0,60 lei bucata ;

— primește comenzi și EXECUTĂ cu brigăzile sale de meșteri calificați ORICE FEL DE CONSTRUCȚII (case, școli, grajduri) și zugrăveli interioare și exterioare ;

— CONFECȚIONEAZA în atelierele sale MOBILA DE DIFERITE TIPURI ; MOBILA COMBINATA CU FURNIR DE NUC de 12 000 lei și 15 000 lei ; MOBILA DORMITOR de 5 000, 8 000, 10 000 și 12 000 lei ;

— CONFECȚIONEAZA și VINDE GARDURI DIN FIER FORJAT, modele și tipuri diferite.

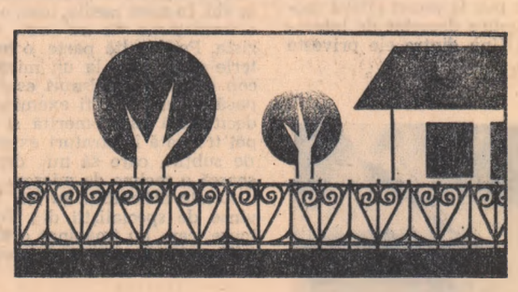

Produse de calitate. Servirea ireproșabilă. Adresați comenzi ferme pentru anul 1968.

Specialiști, tehnicieni și crescători de animale, din fermele întreprinderilor agricole de stat și din cooperativele agricole de producție ;

O dată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări, este necesar să preveniți și combateți îmbolnăvirile.

În acest scop, puteți procura produse biologice și medicamente de la filialele regionale, farmaciile veterinare și depozitele raionale ale Direcției Generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

Creșterea iepurilor de casă este o îndeletnicire plăcută și bănoasă.

Cooperativele de consum cumpără în tot timpul anului orice cantități de iepuri de casă.

Prețurile de achiziții sînt stimulatorii :
— vara 12 lei/kg ;
— iarna 12,50 lei/kg.

Crescătorii care încheie contracte, beneficiază de avantaje :
a) prețuri mai mari : — vara 12,50 lei/kg;
— iarna 13,50 lei/kg;
b) primesc avansuri în bani de 45% din contract ;
c) se aprovizionează cu furaje (gozuri) la preț oficial ;
d) sînt ajutați să-și procure iepuri matcă din rase productive.

Aparat de fabricat sifon cu două umplutoare

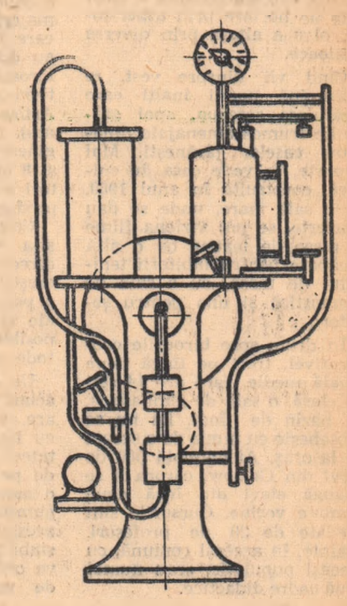

INTREPRINDEREA IND. LOCALE „METALURGICA"

București șos. Iancului nr. 48 Raionul 23 August
Telefon 35.14.14 — 35.18.25

EXECUTA ȘI LIVREAZA PE BAZA DE COMENZI FERME :
— Aparate de fabricat sifon cu două umplutoare
— Compresoare pentru hidrofor
— Mașini universale de tîmplărie
— Paturi metalice
— Roabe metalice

din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 3—9 decembrie

radio

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 11,00; 24,00; 2,55 ; programul II : 6,30 ; 7,30 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 ; programul III : 16,00 ; 19,30 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00; 24,00 ; 2,55 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00; 0,55 ; (simbătă și la ora 1,55) ; programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 13,00 ; 20,00 ; 22,00; programul II : 14,00 ; 21,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30.

CRONICA ECONOMICĂ : luni, marți, miercuri, joi și vineri ora 11,03 ; 18,03 pe programul I.

REVISTA REVISTELOR ECONOMICE : simbătă : programul I : 11,03.

SFATUL MEDICULUI : programul I : luni, marți, miercuri, joi și vineri ora 11,45 ; programul II : luni, marți, miercuri și joi ora 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică programul I : 9,50 — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5,50 — Jurnal agrar, vineri și la 18,30.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 20,25 — Teatru scurt — „Apolon de Bellac" de Jean Giraudoux.

LUNI : programul I : 20,40 — „Dimineața albă". Scenariu radiofonic de Teofil Bușecan.

MIERCURI : programul II : 21,05 — „Ștafeta nevăzută" de Paul Everac.

VINERI : programul II : 10,30 — „Bălcescu" de Camil Petrescu. Adaptare radiofonică de N. Al. Toscani.

STEREO

(Stația de radio cu lungimea de undă de 4,28 m și canalul de sunet al emițătorului de televiziune București, pentru zona orașului București, stația de radio cu lungimea de undă 4,49 m și canalul de sunet al emițătorului de televiziune Cluj, pentru zona orașului Cluj, stația de radio cu lungimea de undă de 4,12 m și canalul de sunet al emițătorului de televiziune Dobrogea pentru regiunea Dobrogea).

16.00 — 17.00 Selecțiuni din opera „Samson și Dalila" de Saint Saens (corul și orchestra operei „Metropolitan", dirijor Fausto Cleva. În rolurile principale Rise Stevens și Mario del Monaco). Emisiune realizată de Lucia Popescu și Petcu Milcea.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30; 16,00 ; 17,18 ; 18,00 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 8,00 ; 7,00 ; 12,41 ; 16,30 ; 21,40. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 8,00 ; 11,03; 14,15 ; 15,00 ; 17,30 ; 18,15 ; 18,30; 21,00 ; 22,20 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 6,45 ; 7,35 ; 13,00; 14,10 ; 15,40 ; 17,00 ; 19,05 ; 20,15 ; 21,10 ; 24,00 ; programul III : 22,59.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 18,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 8,35 ; 11,40 ; 14,08 ; 19,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,45 ; 15,45 ; 19,30 ; 21,40 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 10,30 ; 12,45 ; 15,15 ; 17,10 ; 20,00; 20,43 ; 22,00 ; 22,15 ; 22,30 ; 24,00.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 18,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,00 ; 14,08 ; 16,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 23,00 ; 23,20 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 10,45 ; 12,45 ; 15,15 ; 16,40 ; 20,00 ; 20,45 ; 21,50 ; 0,01 ; programul III : 17,45.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 17,30 ; 18,50 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 13,30 ; 18,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,05 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,50 ; 14,50 ; 15,46 ; 16,30 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,30 ; 22.35 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,15 ; 16.00 ; 16,45 ; 17,23 ; 17,50 ; 20.00 ; 20,40 ; 23,50 ; programul III : 17.13.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 20.15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 14,08 ; 16.00 ; 18,25. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 19,30 ; 21,00; 22,20 ; 22,50 ; 23,20 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,45 ; 12,45; 13,00 ; 15,15 ; 16,40 ; 18,00 ; 18,45; 22,30 ; 23,07 ; 24,00 ; 1,00 ; programul III : 21,00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 16,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 13,50 ; 16,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 9,55 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,45; 16.30 ; 18,10 ; 18.50 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8.00 ; 9,30 ; 13,00 ; 15,15 ; 17,30 ; 18,40 ; 24,00.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,05 ; 18,50 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 16,00 ; 17,25 ; 19,45 ; 22,30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 9.30 ; 11,30 ; 12,30 ; 13,30 ; 14.38 ; 16,15; 19,30 ; 20,45 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8.00 ; 9,30 ; 13,00 ; 15,30 ; 16,35 ; 18,00 ; 22,45; 23.07 ; 24,00 ; 1,00 ; programul III : 21,00.

televiziune

DUMINICĂ : 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? ; 9,02 — Gimnastică de înviorare ; 9,10 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar ; 10,45 — EMISIUNEA PENTRU SATE. Transmisiune cu public de la Bacău ; 12,40 — Concert simfonic ; 13,30 — Curierul artelor. Emisiune de actualitate teatrală, muzicală și plastică ; 14,00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,00 — Transmisiuni sportive. Handbal. Rapid—Brandval Idrottslog (Norvegia). (Cupa campionilor europeni). Transmisiune de la Sala Floreasca ; 18,00 — „De dor și de joc". Muzică populară românească ; 18,30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Desene animate ; 20,00 — Documente de piatră. Muzeul din Sarmizegetusa ; 20.15 — Interpreți de peste hotare : mezzosoprana Marie Luce Bellary (Franța) ; 20,38 — „Lapoviță și ninsoare..." Spectacol de varietăți. **În pauză:** Filme de animație ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,00 — Telesport.

MARȚI : 18.00 — În direct... Transmisiune de la Uzinele „23 August" ; 18.30 — Pentru copii: Știți să desenați ? ; Filmul de păpuși : „Foarfeca și băiețelul" ; 19,00 — Pentru tineretul școlar : 1001 de întrebări ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Album de poezie ; 20.10 — Invitație la cel de al VIII-lea Concurs republican al formațiilor artistice de amatori (Reportaj filmat) ; 20.30 — Box : Dinamo București—Fenerbahce Istanbul (aspecte) ; 21.00 — Film artistic : „Haiducii". O producție a Studioului cinematografic „București" ; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : După-amiază : Fotbal : România—R.D.G. ; 18.00 — Telecronica economică. Îndeplinirea planului pe 1967 — baza succeselor viitoare ; 18,30 — Pentru copii : „Povestea unei fișii de asfalt" ; 18,45 — Alma Mater. Emisiune pentru studenți ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ : 20,00 — Interpretul preferat : balerina Ileana Iliescu ; 20.15 — Transfocator ; 21,00 — Avanpremieră; 21,15 — Film artistic : „Îndrăgostiții din Toledo". Coproducție franco-italiană ; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 18.00 — La ordinea zilei. Organizarea științifică a producției și a muncii ; 18,30 — Studioul pionierilor ; 19.00 — „Mult e dulce și frumoasă...". Emisiune de limbă română ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Izvoare de frumos. Expoziție de artă populară și decorativă de la Brașov; 20,20 — Desene animate ; 20,30 — Studioul Mic : „Pagini nepieritoare de I. L. Caragiale". Schițele : „Lanțul slăbiciunilor" ; „Bacalaureat" : „Secția corecțională" : 21,00 — Transmisiunea părții a II-a a concertului orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, dirijor Emanuel Elenescu, solist Aldo Ciccolini (Italia) ; 21,45 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice : Mali ; 22,05 — Melodii... melodii. Muzică ușoară românească ; 22,20 De la Giotto la Brâncusi ; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 18.00 — Stadion. Emisiune de actualitate sportivă; 18,20 — Buletinul circulației rutiere ; 18,30 — Pentru copii : A.B.C. — de ce ? „Ursulețul și anotimpurile". Scenetă de Xenia Roman ; 19.00 — Pentru tineretul școlar : Acasă la... Victor Eftimiu ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Orașele muzicii : Londra ; 20,30 — Reportaj '67. Otelul naște oțel ; 20,50 — Film artistic : „Comoara". Comedie a studiourilor poloneze : 22 30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 18.00 — Pentru noi, femeile ! ; 18.30 — La șase pași de o excursie. Emisiune-concurs pentru pionieri și școlari ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Filme de animație ; 21.10 — Film serial : „Evadatul" ; 22.00 — De la fonograf la magnetofon. Emisiune muzicală realizată de Mihai Miron și Virgil Sacerdoțeanu ; 22,30 — Parada vedetelor ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.10 — Telesport.

AGRICULTURA PE GLOB

AGRICULTURA R. D. GERMANE PE DRUMUL DEZVOLTĂRII

Imagini din Golzow

Cooperativa agricolă de producție din Golzow constituie oglinda vie a drumului pe care l-a parcurs agricultura R. D. Germane de la reforma agrară și pînă astăzi. Totodată, ea prefigurează, în linii generale, viitorul agriculturii pentru următorii 5—10 ani.

Golzow, ca și multe alte comune situate în regiunea Oder, a avut mult de suferit de pe urma celui de al II-lea război mondial. Pe drept cuvînt se poate spune că acolo nu mai rămăsese nici o piatră la locul ei, comuna fiind distrusă în proporție de 90 la sută.

Din orice direcție vii, Golzow îți apare astăzi ca o unitate agricolă modernă. La sud se întinde grădina de legume, care include culturi protejate și sere. La nord, pe partea dreaptă, se ridică complexul de creștere a vacilor. Aici sînt crescute 560 de vaci. (În prezent, cooperativa are 992 de vite, din care 357 de vaci cu lapte). Furajarea, curățirea grajdurilor, precum și mulsul se fac mecanizat. Pe stînga, se întinde o crescătorie pentru 1394 de porci. În altă parte, noua stație de pompare, cu o capacitate de 1150 m³ apă pe oră asigură irigarea a cinci sute de hectare prin aspersiune, plus a altora prin diverse mijloace.

Cînd vii dinspre vest, te întîmpină pomii înalți care străjuiesc șoseaua, apoi grădinile frumos amenajate dinaintea caselor țărănești. Mai departe, se vede casa de cultură, construită în anul 1950, cu o sală mare, unde se dau concerte, se pot viziona filme și piese de teatru, cu o altă încăpere pentru iubitorii tenisului de masă, cu o sală de gimnastică și una pentru șezători.

În drum spre birourile cooperativei, treci pe lîngă noua școală medie, care are 14 săli de clasă, o sală de gimnastică, un bazin de înot. Ea nu se deosebește cu nimic de o școală de la oraș. Aici învață 380 de elevi din Golzow, cărora li se adaugă elevi din încă două comune vecine. Cursurile sînt predate de 20 de profesori. Înainte, în aceeași comună, cu aceeași populație, erau numai două cadre didactice.

În curtea cooperativei se aude zgomot de tractoare, deoarece aici sînt amplasate garajele, ateliere moderne, și depozitul de carburanți. Cooperativa agricolă de producție din Golzow deține 1550 de hectare pe care lucrează 38 de tractoare, din care 9 pe șenile, 7 combine, 3 macarale, 2 autocamioane, precum și alte mașini.

Ca urmare a muncii desfășurate și a dotării tehnice, în ultimii doi ani producția de grîu a cooperativei a ajuns la 3 600 kg/ha, la orz de toamnă — la peste 3 700 kg/ha, iar la sfecla de zahăr — la 32 400 kg/ha. Producția de lapte pe vacă furajată a fost, în 1966, de 3 496 de litri.

Ținînd seama de progresul continuu al cooperativei de producție, care a dus la ridicarea nivelului de trai și cultural al întregii comune, tot mai mulți tineri manifestă interes pentru această unitate. În afara celor 20 de tineri practicanți, care sînt de fel din partea locului, în cooperativa agricolă mai lucrează încă 24 de tineri, avînd vîrsta de pînă la 25 de ani. De altfel, media vîrstei celor care lucrează aici este de 38,8 ani.

Conducerea cooperativei de producție se compune, în majoritate, din țărani tineri, care în decurs de cîțiva ani au dobîndit o experiență valoroasă. (Președintele cooperativei agricole din Golzow — Arthur Klitze — are 42 de ani). Cooperativa are doi ingineri agronomi, 5 tehnicieni și 8 brigadieri. Mulți cooperatori s-au calificat la locul de producție.

Cooperativa din Golzow și-a concentrat producția în direcții precise și anume spre creșterea vacilor de lapte și a porcilor, cultivarea de cereale și legume, ceea ce face posibilă aplicarea unor metode industriale.

Un accent deosebit se pune acum pe lărgirea în continuare, a suprafețelor cultivate cu legume. De altfel, majoritatea cooperativelor agricole de pe Oder vor să înființeze o asociație de cultivare a legumelor. Structura precisă a acestei asociații nu a fost încă stabilită. În orice caz ea se va ocupa, cu forțe proprii, și de valorificarea unor mari cantități de produse pe piețele orașelor. Asociația va dispune de un depozit frigorific propriu și de mijloace de transport. Ea va include o secție de prelucrare și desfacere.

Esențial, în ceea ce privește această asociație, este faptul că ea ilustrează noul către care se îndreaptă ferm agricultorii din regiunea Oder.

Hans SPIECKERMANN
ziarist german

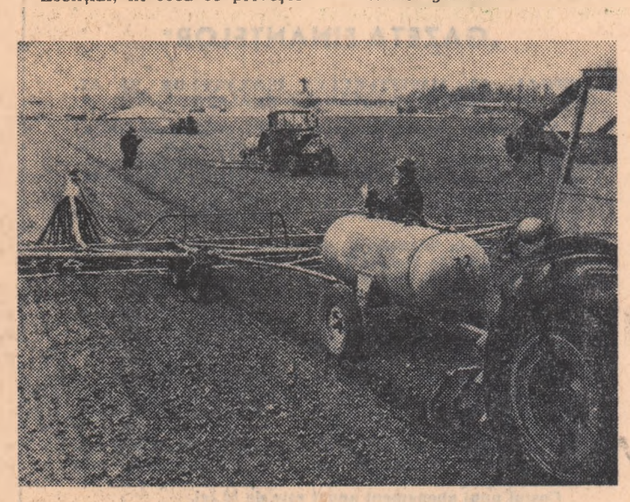

Administrarea îngrășămintelor lichide pe ogoarele cooperativei din Golzow.

Probleme actuale ale alimentației mondiale :

EFORTURI PROPRII CONJUGATE CU COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Corespondență din Roma de la Nicolae PUICEA

Cea de a 14-a Conferință a F.A.O. s-a încheiat. Timp de trei săptămîni, delegații celor 116 țări membre au dezbătut probleme privind utilizarea mai eficientă a resurselor fiecărei țări, în vederea asigurării creșterii potențialului alimentar mondial, măsurile necesare privind îmbunătățirea structurii organizatorice a F.A.O., precum și bugetul organizației pe următorii doi ani.

Deși în situația alimentației mondiale și a producției agricole s-a înregistrat, în general, o îmbunătățire, aceasta privește cu cea mai mare precădere țările dezvoltate. Decalajul între nivelul țărilor industrializate și al celor în curs de dezvoltare se menține, iar în unele zone chiar se accentuează. Pentru a putea obține o îmbunătățire a acestei situații, fiecare țară interesată trebuie să-și mobilizeze propriile forțe. Asupra acestei cerințe au stăruit reprezentanții multor țări. În același timp, continuă să fie necesară cooperarea internațională prin intermediul F.A.O., cooperare datorită căreia țările interesate să obțină un acces mai rapid la tehnica nouă, la avantajele chimizării, mecanizării etc. De altfel, s-a subliniat faptul că activitatea F.A.O. trebuie să se îndrepte mai cu seamă spre asistența tehnică și științifică de care au nevoie țările în curs de dezvoltare, și, totodată, să se îmbunătățească activitatea practică pe care o desfășoară pe teren cei aproape 4 000 de specialiști ai F.A.O. Paralel cu activitatea acestora rămîne ca obiectiv major formarea și specializarea cadrelor tehnice naționale, la care F.A.O. trebuie să aducă o contribuție substanțială.

Problemele alimentației și agriculturii contemporane sînt atît de vaste încît soluționarea lor este de neconceput fără un larg și intens schimb de experiență, a cărui extindere pe zone cu caracteristici similare a fost cerută cu insistență la Conferința F.A.O.

La dezbaterea acestei probleme, delegația țării noastre a accentuat asupra necesității ca transmiterea experienței să se facă mult mai rapid și de ea să beneficieze îndeosebi țările care au nevoie reală și acută de această experiență. Totodată, este necesar ca experiența pozitivă dobîndită de țările în curs de dezvoltare să-și găsească locul în programul F.A.O. pentru a servi la rezolvarea problemelor acute a altor țări în curs de dezvoltare, care sînt confruntate cu probleme similare. De asemenea, s-a relevat necesitatea ca experiența în domeniul sporirii producției să fie extinsă și la sectorul zootehnic. Este locul să relev faptul că numeroase propuneri făcute de reprezentanții români în cadrul comitetelor și ședințelor plenare au fost reținute și incluse în raportul final al Conferinței.

După încheierea Conferinței, răspunzînd la întrebările noastre, noul director general al F.A.O., A. H. Boerma, a formulat cîteva puncte de vedere cu privire la posibilitățile de soluționare a problemelor aflate în discuție.

Problema alimentației mondiale — a subliniat dl. Boerma—**trebuie să fie rezolvată, în primul rînd, în înseși țările în curs de dezvoltare și de către ele însele, bizuindu-se atît pe sprijinul și experiența țărilor avansate cît și pe eforturile proprii. În această direcție, F.A.O. își poate îndeplini unul din rolurile sale de bază și anume sprijinirea calificată a eforturilor întreprinse pe plan local.**

Cred că eventuala restructurare a F.A.O. trebuie să aibă drept scop ca organizația să devină mai suplă, mai eficientă. Mi se pare binevenită o redistribuire a sarcinilor, astfel încît funcționarii ei să se poată dedica activității pentru care sînt cei mai bine calificați.

În general sînt pentru cunoașterea nemijlocită a realității din fiecare țară în parte. Aceasta se poate realiza prin contacte mai strînse, prin legături dezvoltate.

Referindu-se la participarea țării noastre la activitatea Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură, d-l. A. H. Boerma a declarat :

— România este o țară care a dovedit că are reale posibilități de a contribui util și substanțial la reușita activității F.A.O. Experiența dv. prețioasă în domeniul agriculturii poate fi de folos multor țări. Totodată, ar fi utilă o discuție pentru a cunoaște mai bine ce programe vă propuneți și ce gîndiți că putem sprijini noi. Contribuția adusă de țara dv. la activitatea F.A.O. a îndreptățit-o să fie aleasă chiar la actuala sesiune în organul de conducere dintre conferințe — Consiliul F.A.O. Mă bucură această alegere și o salut.

agendă științifică

UN PORTRET NEOBIȘNUIT

Laboratorul de optică de la Toulouse (Franța) al Centrului Național de Cercetări Științifice dispune de un microscop electronic uriaș, adăpostit sub o sferă cu diametrul de 24 de metri. Cu ajutorul acestui minunat instrument, cercetătorii laboratorului au pus la punct cîteva metode optice deosebit de interesante. Una dintre ele privește obținerea imaginii de o calitate excepțională a unor microorganisme vii.

Fotografierea unei celule vii era imposibilă pînă acum, chiar și în condițiile microscopiei electronice. Într-adevăr, electronii, care stau la baza sistemului, nu se mișcă decît în vid. În acest mediu, însă, nici o formațiune vie nu poate rezista. Pe de altă parte, o bacterie examinată la un microscop electronic obișnuit este opacă și nu poate fi examinată decît dacă este omorîtă și apoi tranșată în straturi extrem de subțiri, care să nu depășească o zecime de micron.

Aceste dificultăți au fost învinse de specialiștii din Toulouse, care au imaginat o metodă potrivit căreia microorganismele sînt așezate într-o mică cutie etanșă, astfel încît ele nu suferă efectul vidului. În plus, li se asigură un mediu cu suficient aer și umiditate. În această cutie, microorganismele se găsesc în condiții de viață normale și pot fi fotografiate ca atare.

Care este valoarea noii metode ?

Examinați imaginea alăturată, în care puteți vedea microfotografia unor microbi purtători ai difteriei (Corynebacterium). Claritatea imaginii vorbește de la sine, cu atît mai mult cu cît bacteriile nu au suferit nici un fel de tratament prealabil, cum ar fi colorarea.

După părerea comentatorului francez Fernand Lot, posibilitatea obținerii unor astfel de imagini deschide căi și perspective noi în cunoașterea aprofundată a materiei vii.

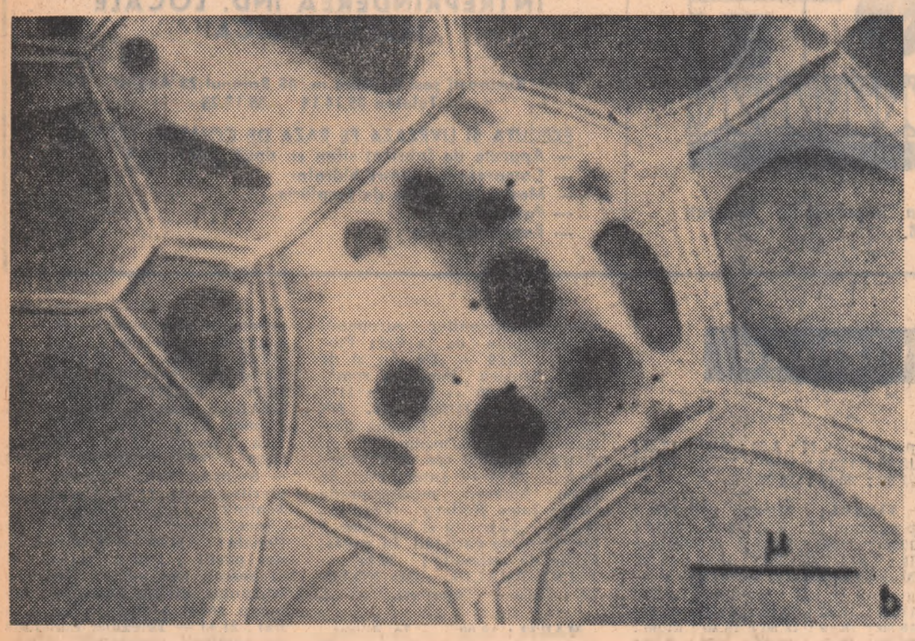

„RODUL PĂMÎNTULUI" DEZVĂLUIE SECRETE ALE NATURII

Este, în general, admisă ideea că temperatura internă a plantelor e foarte apropiată de cea a mediului ambiant. Cercetătorii nu sînt obișnuiți să vadă plantele degajînd o cantitate cît de cît importantă de căldură. Există însă și excepții și, între acestea, una cu totul deosebită, semnalată cu multă vreme în urmă de marele naturalist francez Lamarck. Este vorba despre „Rodul pămîntului" (Arum italicum) care, în timpul înfloririi, degajă, vreme de cîteva ore, o mare căldură, însoțită de un miros foarte urît.

Degajarea de căldură pare a fi în strînsă legătură cu mirosul care se răspîndește și cu fecundarea care se face prin intermediul insectelor.

Polenizare cu... peripeții

Iată cum se face polenizarea la aceste plante. Inflorescența ei este constituită dintr-un spadice care poartă și florile femele și pe cele mascule. Spadicele se termină printr-o măciulie. Din cauza maturizării succesive a florilor femele și a celor mascule, polenizarea trebuie făcută cu polen adus din afară. Maturizarea celor două categorii de flori are loc la distanță de cîteva ore. În prima zi, către amiază, florile femele sînt mature. În același timp, măciulia spadicelui se încălzește și începe să degaje un miros foarte pătrunzător, care atrage insectele. Acestea vin să se așeze pe măciulie, dar găsesc aici o suprafață foarte lunecoasă, din care cauză cad în partea inferioară a spatei, acolo unde se află florile femele, pe care le polenizează. Datorită structurii plantei, după această fază, insecta nu mai poate ieși toată noaptea. Între timp, florile mascule ajung și ele la maturitate. Atunci, mecanismul care ține insecta prizonieră dispare, iar aceasta poate ieși, nu însă înainte de a se acoperi de polen de la florile mascule cu care va fecunda alte flori.

Mecanisme asemănătoare se găsesc și la alte plante. Se pune însă întrebarea de ce ajunge, uneori pînă la 40°C, temperatura măciuliei spadicelui ? Observații îndelungate au dus la concluzia că această încălzire accentuată se produce pentru a asigura evaporarea rapidă a substanțelor care atrag, prin miros, insectele polenizatoare. Efectul creșterii temperaturii este atît de mare încît, la unele specii, măciulia care produce substanțele mirositoare, pierde în numai cîteva ore, 8 grame de hidrați de carbon, ceea ce e enorm.

Totuși, care este cauza ?

După ce toate aceste fenomene au fost cercetate, oamenii de știință au încercat să identifice mecanismul care declanșează modificarea bilanțului termic al măciuliei și sincronizarea precisă cu începutul maturării florilor.

Se știe de mult că dacă se taie florile mascule cu 18 ore înainte de începutul maturării, măciulia nu se mai încălzește. Prin urmare, florile mascule sînt cele care secretă, în ultimele 18 ore, substanța care declanșează încălzirea. Toate eforturile depuse pentru izolarea acestei substanțe au rămas însă zadarnice.

În schimb, s-a putut constata că declanșarea are loc sub influența luminii. Așa cum s-a mai spus, încălzirea măciuliei, care se produce concomitent cu maturarea florilor femele, are loc către amiază, deci după un anumit număr de ore de iluminare. Dacă se inversează ordinea și plantele sînt ținute, în timpul zilei, la întuneric, iar după apusul soarelui sînt iluminate, fenomenul se declanșează cam la miezul nopții. În obscuritate continuă, planta nu înflorește deloc. La lumină continuă, răspunsul plantei este echivoc ; de cele mai multe ori în această situație nu înflorește. Dacă dozarea luminii variază, se constată că de la trei ore de iluminare în sus, planta înflorește, iar încălzirea măciuliei se declanșează.

Pe de altă parte s-a dovedit că este de ajuns, pentru declanșarea mecanismului, ca lumina să cadă numai asupra florilor mascule, în timp ce restul organelor plantei rămîn în întuneric. Acest rezultat era previzibil, de vreme ce florile mascule sînt cele care sintetizează substanța ce declanșează fenomenul. Dar, în mod cu totul neașteptat, același rezultat a fost obținut, deși nu cu foarte mare regularitate, și în cazul iluminării tuturor celorlalte părți ale spadicelui.

Iată cum termogeneza inflorescenței acestei plante a început să-și dezvăluie o parte din secrete. Mai e, însă, nevoie de multe eforturi pentru ca fenomenul să fie în întregime elucidat și explicat.

• Cum produc plantele, în cursul fotosintezei, hidrogenul necesar sintezei zaharurilor ? Aceasta este una din marile necunoscute ale biochimiei. Dr. Rabinovitch, de la Universitatea Illinois (S.U.A.), a găsit probabil explicația : plecînd de la faptul că țesuturile diferite de clorofilă reacționează la frecvențe luminoase diferite, el a descoperit două din aceste țesuturi care, sub influența luminii, sintetizează enzime care la rîndul lor produc hidrogen.

• Specialiștii apreciază că examinarea terenurilor agricole cu ajutorul sateliților ar putea revoluționa în întregime cercetările agricole. Tehnica spațială permite să se obțină un volum mare de date într-un timp record, chiar și în domeniul agriculturii.

• Academia cehoslovacă de științe subvenționează cel mai mare institut de cercetări pentru algele de apă dulce. Pe o suprafață experimentală de 1 000 mp se cultivă diferite tipuri de alge, producția anuală ridicîndu-se la 1 tonă de substanță uscată.

• Anul acesta s-au împlinit nouă decenii de la înființarea Institutului de cercetări de economie a laptelui, de la Kiel (R.F. a Germaniei). În momentul de față această instituție este formată din 7 institute, cu 350 de specialiști.

ORIZONTURI ◤ ORIZONTURI ◤ ORIZONTURI

Stimularea electrică a creșterii plantelor

Oamenii de știință sovietici din Azerbaidjan au construit o instalație cu voltaj înalt pentru tratarea semințelor de grîu, înainte de semănat, cu impulsuri electrice pînă la 5 000 V. Ca urmare a acestui tratament, semințele încolțesc mai repede, mai uniform și plantele cresc mai repede.

Semințele de bumbac, de pildă, au germinat mai bine și, ceea ce este esențial, plantele de bumbac au avut mai mulți muguri și mai multe capsule, cu o cantitate sporită de fire. Deosebit de eficientă este acțiunea impulsurilor electrice asupra semințelor hibride.

Specialiștii consideră că această instalație va găsi o largă aplicare în agricultură.

„Ghete" din plastic pentru animale

În Austria, cîteva sute de vite și cai tratați ortopedic au fost înzestrați la copite cu „ghete" din material plastic. Dr. Peter Knezevic de la Policlinica veterinară din Viena a declarat că aceste ghete sînt executate din materiale plastice noi care înlocuiesc potcoavele.

Cu materialul plastic sub formă de praf, amestecat cu un lichid, la fața locului, în grajd sau pe pajiște, se acoperă copita vitei. În 4—5 minute, masa se întărește perfect și vita este „încălțată". De obicei, materialul plastic se combină cu o talpă din lemn.

La cal, care se mișcă mai repede, materialul este foarte elastic, în timp ce la vita care galopează rareori, gheata este mai rigidă. Pînă acum, acest tratament era aplicat în cazul defectelor ortopedice ale animalelor.

Tratamentul evită nu numai leziunile provocate de cuie la o potcovire necorespunzătoare, dar economisește pînă la 70 la sută din timpul necesar potcovirii.

Spuma de incendiu apără plantele împotriva înghețului

La Institutul de cercetări fiziologice din Canada s-a găsit că aplicarea unor spume de incendiu cu bază de proteină la suprafața plantelor le poate proteja împotriva înghețului, care intervine uneori peste noapte. Spumele au fost preparate prin diluarea cu apă a preparatelor concentrate de proteină hidrolizabilă existente în comerț, conținînd un stabilizator și la care s-a adăugat 1 la sută gelatină.

Prin aplicarea spumei într-un strat convenabil, la tomate și la floarea Coleus, acestea au supraviețuit înghețului care a avut loc peste noapte, cînd temperatura a coborît la —6,6°C.

Determinările de temperatură făcute la baza stratului de spumă au arătat că diferența de temperatură față de aer a fost de 9°C. În acest fel, plantele și-au continuat nestingherite vegetația în cursul zilei, după ce au fost spălate cu ușurință de spuma care le acoperea, cu ajutorul unui jet de apă.

Acțiunea nematozilor asupra viței de vie

Cercetătorii de la Institutul pentru protecția plantelor din Belgrad, care au studiat timp de trei ani acțiunea nematozilor asupra viței de vie, au depistat 26 de specii de nematozi. Din 17 specii care au fost determinate în mod definitiv, numai una era cunoscută înainte.

Specialiștii institutului consideră necesară luarea unor măsuri de combatere a acțiunii nematozilor prin folosirea chimio și termoterapiei. Se recomandă tratarea solului cu preparate chimice înainte de amenajarea viei, precum și tratarea materialului săditor. De asemenea se insistă asupra unui control mai sever la care trebuie supus materialul săditor înainte de a fi pus în vînzare.

Cartofi cu mult amidon

În Franța au fost experimentate comparativ, în 8 departamente, 14 soiuri de cartofi bogate în amidon. Pe primele trei locuri s-au situat soiurile : Daresa, Flora și Thynia.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii Telefon : 17 60 10 — 17 60 20 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000